

วารสาร

ภาษาและวัฒนธรรมศึกษา

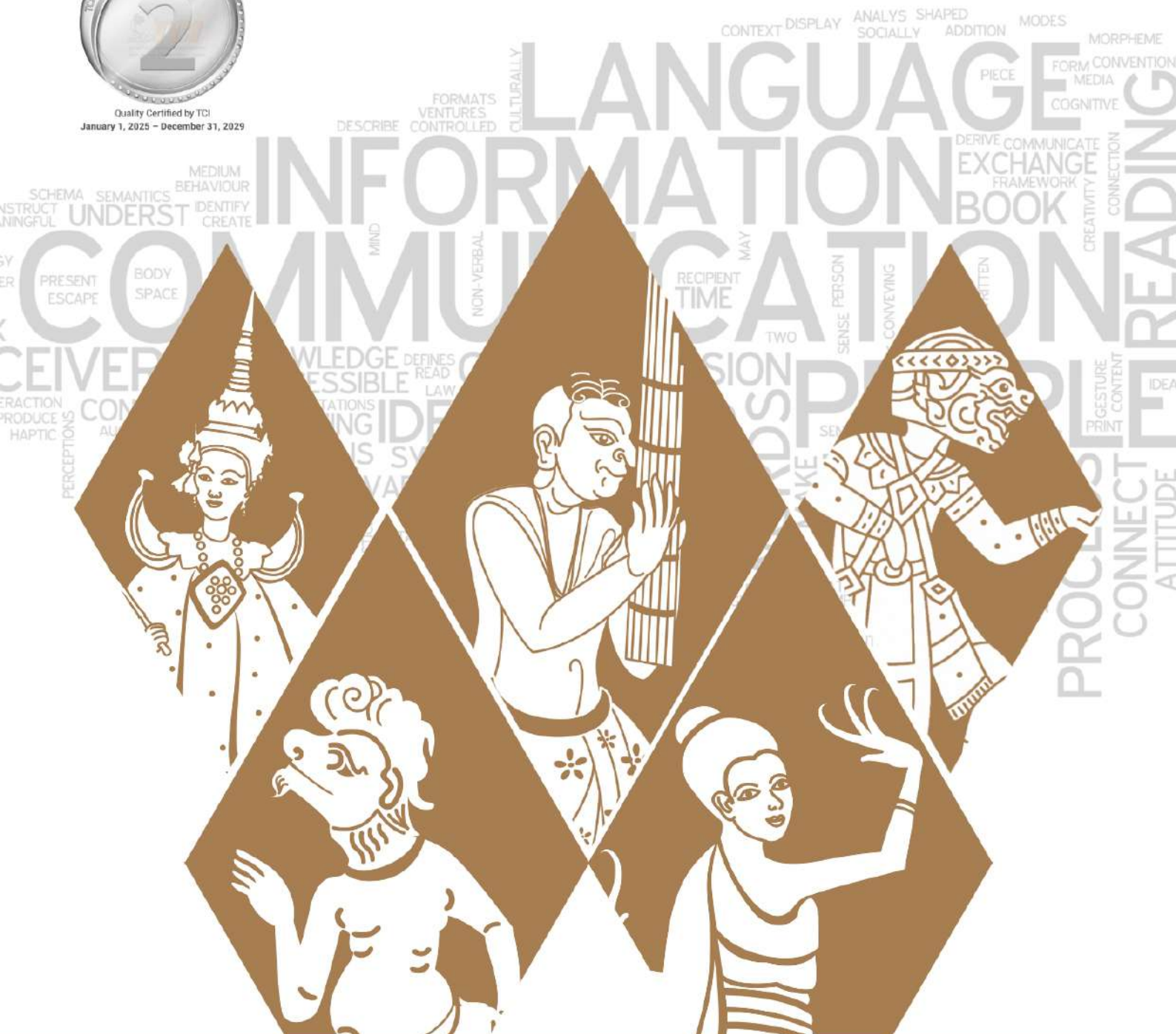
Journal of Language and Culture Studies

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2568 | Vol. 4 No. 2 July - December 2025

ISSN : 3057-1138 (Online)

Quality Certified by TQI
January 1, 2025 - December 31, 2029

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เกี่ยวกับวารสาร

เลขมาตรฐานสากล:

ISSN 3057-1138 (Online)

วัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร:

วารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษาเป็นวารสารวิชาการที่ผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer-reviewed) มุ่งเผยแพร่งานวิจัยและบทความวิชาการคุณภาพสูงในสาขาภาษาและภาษาศาสตร์ วรรณกรรมและทฤษฎี วรรณคดี การสื่อสาร วัฒนธรรมศึกษา และศาสนศึกษา รวมถึงสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วารสารมุ่งเป็นเวทีสหวิทยาการสำหรับคณาจารย์ นิสิตนักศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย และผู้สนใจทั่วไป เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประเด็นร่วมสมัยที่สร้างคุณค่าต่อวงวิชาการและสังคมโดยรวม

วารสารเปิดรับบทความวิจัยและบทความวิชาการ ในหัวข้อดังต่อไปนี้

ภาษาและภาษาศาสตร์: ภาษา การเรียนรู้และการสอนภาษา การพัฒนาทักษะทางภาษา ภาษาศาสตร์ทั่วไป ภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาษาศาสตร์สังคม ภาษาศาสตร์จิตวิทยา ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล การแปล และการวิเคราะห์วาทกรรม

วรรณกรรมและทฤษฎีวรรณคดี: วรรณกรรมคลาสสิก วรรณกรรมร่วมสมัย วรรณกรรมเปรียบเทียบ วรรณคดีวิจารณ์ การเล่าเรื่องทางวัฒนธรรม วรรณกรรมในสื่อร่วมสมัย และวรรณกรรมดิจิทัล

การสื่อสาร: การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การสื่อสารดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์ การวิเคราะห์วาทกรรมในสื่อ และการใช้ภาษาในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรม

วัฒนธรรมศึกษา: มรดกทางวัฒนธรรม การอนุรักษ์วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม กระบวนการโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมดิจิทัล วัฒนธรรมสื่อออนไลน์ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ศาสนศึกษา: ความเชื่อ ศรัทธา ปรัชญา พิธีกรรม ศาสนาเปรียบเทียบ ศาสนากับวัฒนธรรม การศึกษาพระพุทธศาสนาในมิติต่าง ๆ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา บทบาทของศาสนาในสังคมร่วมสมัย และศาสนาในสื่อดิจิทัล

สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง: สาขาย่อยของมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่สอดคล้องกับภาษาและวัฒนธรรมศึกษา เช่น การศึกษา ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสาร:

วารสารรับตีพิมพ์บทความวิชาการ บทความวิจัย และบทวิจารณ์หนังสือ

-บทความวิชาการ คือ บทความที่นำเสนอบทวิเคราะห์ วิจารณ์ รวมถึงการรวบรวมความรู้ ระบุถึงภูมิหลัง วัตถุประสงค์ และแนวทางการแก้ปัญหาที่บ่งชี้ถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ บทความจะต้องนำเสนอทฤษฎีที่มีอยู่หรือทฤษฎีใหม่ที่อ้างอิงความเห็นจากนักวิชาการที่มีความน่าเชื่อถือ มีความเป็นกลาง

และมีส่วนช่วยในการพัฒนาความรู้ทางด้านภาษา ภาษาศาสตร์ วรรณคดีศึกษา วรรณกรรมศึกษา การเรียนการสอนภาษา วัฒนธรรมศึกษา การแปล การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรมศึกษา และพระพุทธศาสนา จำนวนคำเฉลี่ยในบทความวิชาการต้องไม่เกิน 8,000 คำ

-บทความวิจัย คือ บทความที่นำเสนองานวิจัยที่แสดงถึงความคิดริเริ่มและเกี่ยวข้องกับภาษา ภาษาศาสตร์ วรรณคดีศึกษา วรรณกรรมศึกษา การเรียนการสอนภาษา วัฒนธรรมศึกษา การแปล การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรมศึกษา และพระพุทธศาสนา บทความวิจัยต้องมีเนื้อหาที่ชัดเจน กระชับ มีความแปลกใหม่ มีโครงสร้างที่ดี รวมถึงการอภิปรายผลงานวิจัยโดยสรุป จำนวนคำเฉลี่ยในบทความวิจัย ไม่เกิน 8,000 คำ

-บทวิจารณ์หนังสือ คือ การเขียนเล่าเรื่องและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งโดยเจตนาจะแนะนำหนังสือเล่มนั้นให้ผู้อ่านรู้จัก โดยให้รายละเอียดทางบรรณานุกรมของหนังสืออย่างสมบูรณ์ รวมถึงประเภทของหนังสือ ให้ขอบเขตเนื้อหา คุณลักษณะพิเศษหรือข้อเด่นของหนังสือ เช่น ภาพประกอบ ดรรชนี มีการประเมินคุณค่า แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลว่ามีค่าควรอ่านหรือควรจัดทำ เหมาะกับผู้อ่านกลุ่มใด มีการเปรียบเทียบกับหนังสือเล่มอื่นในประเภทเดียวกัน ผู้วิจารณ์ควรมีความรู้ในสาขาที่วิจารณ์ ควรระบุชื่อหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้วิจารณ์ เพื่อใช้พิจารณาความน่าเชื่อถือของบทวิจารณ์

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ:

ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ:

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) จำนวนไม่น้อยกว่า 2 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้เขียนบทความ และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double – Blind Peer Review)

การใช้ภาษา:

วารสารเปิดรับบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้บทความมีการใช้ภาษาที่ให้ความหมายที่ชัดเจนและมีความกระชับรัดกุม

ค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์:

วารสารมีนโยบายในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ หลังจาก accepted (ยอมรับการตีพิมพ์) แล้วเท่านั้น เก็บเพียงครั้งเดียว ทั้งนี้ทางวารสารจะดำเนินการออกใบเสร็จรับเงินกับทางมหาวิทยาลัยให้แก่ผู้ส่งบทความทุกบทความ โดยมีอัตราค่าธรรมเนียมดังนี้

-บทความวิชาการหรือบทวิจารณ์หนังสือ จำนวน 3,000 บาท (สามพันบาทถ้วน) ต่อ 1 บทความ

-บทความวิจัย จำนวน 4,000 บาท (สี่พันบาทถ้วน) ต่อ 1 บทความ

กรุณาชำระค่าธรรมเนียม หลังจากได้รับอีเมลให้ชำระเงินจากวารสารแล้วเท่านั้น วารสารจะไม่คืนค่าธรรมเนียมให้ทุกกรณี

นโยบายการเข้าถึงบทความอย่างเสรี:

วารสารนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถเข้าถึงบทความทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ ภาษา ภาษาศาสตร์ วรรณคดีศึกษา วรรณกรรมศึกษา การเรียนการสอนภาษา วัฒนธรรมศึกษา การแปล การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรมศึกษา และพระพุทธศาสนา และเผยแพร่งานวิจัยแก่ผู้ชมในวงกว้าง ผู้สนใจทั่วไปสามารถเข้าถึงได้แบบเปิด ซึ่งหมายความว่าบทความที่ตีพิมพ์ทั้งหมดสามารถเปิดออนไลน์สำหรับทุกคนจากทุกที่ในโลกโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ความเป็นเจ้าของและการจัดการ:

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นเจ้าของวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา วารสารได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กระบวนการและการกำกับดูแลของวารสารสามารถทำได้ผ่านแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย การสนับสนุนทางการเงินทั้งหมดทำให้วารสารสามารถรักษามาตรฐานการตีพิมพ์ในระดับสูง โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้มงวด

ผู้จัดพิมพ์:

วารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา เป็นวารสาร Peer-Reviewed อย่างเป็นทางการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประเทศไทย

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ:

พระมหาภราดร ภูริสโร, ดร.
pharadon.suw@mcu.ac.th

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประเทศไทย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ:

ผศ. ดร.เชน นคร
chennakorn2556@gmail.com

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประเทศไทย

กองบรรณาธิการ:

รศ. ดร.ชลอ รอดลอย
joe.arunee@gmail.com
รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ
kietsn@hotmail.com
รศ. ดร.ประเสริฐ รุนรา
runra.prasirt@gmail.com
รศ. ดร.อักรพนธ์ เนื้อไม้หอม
akkarapon.nm@bru.ac.th
ผศ. ดร.บุญเลิศ วิวรรณ
boonlert.w@ku.th
ผศ. ดร.วุธยา สืบเทพ
vuthaya30@gmail.com
ผศ. ดร.รุ่งอรุณ ไรจน์รัตนดำรง ไชยศรี
rungarun@g.swu.ac.th
ผศ. ดร.รัชดา ลามใหญ่
ratchada.l@rsu.ac.th
ผศ. ดร.สมหวัง อินทร์ไชย
thaicru1@hotmail.com
ผศ. ดร.ชยานนท์ กุณฑลบุตร
chayanon.k@mutp.ac.th
ผศ. ดร.อรสิริ วัฒนธรรม
onsiri1977@gmail.com

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ประเทศไทย
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประเทศไทย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเทศไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ประเทศไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ประเทศไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ประเทศไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ประเทศไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ
นคร ประเทศไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ประเทศไทย

หัวหน้ากองจัดการวารสาร:

พระกิตติพงศ์ ฐานรตโน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประเทศไทย

กองจัดการวารสาร:

ดร.กิตติชัย สันทาลุนัย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประเทศไทย

สำนักงาน:

สำนักงานวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา

อาคารเรียนรวม ชั้น 3 โซน เอ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

โทร : +66 9 0930 3517

อีเมล : jlcs@mcu.ac.th

ABOUT THE JOURNAL

International Standard Serial Number:

ISSN 3057-1138 (Online)

Objectives and Scope of the Journal:

The journal aims to provide a platform for researchers, scientists, and academicians to share knowledge and ideas in the form of high-quality articles in the form of original research or reviews covering the fields of Humanities and social sciences and related disciplines, including Language Studies, Linguistics, Literary Studies, Literature Studies, Language Teaching, Cultural Studies, Translation Studies, Intercultural Communication, Multicultural Studies, and Buddhism.

Types of Works Published in the Journal:

The journal accepts research articles, academic articles, and book reviews.

- **Academic articles** are articles that present analysis, criticism, and the collection of knowledge. Indicate the background, objectives, and approach to the solution that indicate the relevant theories in the analysis. The article must present an existing theory, or a new theory based on the opinion of a credible scholar. It is neutral and contributes to the development of knowledge in language, linguistics, literature studies, literature studies, and literary studies, Language Teaching, Cultural Studies, Translation Communication between cultures, multicultural studies, and Buddhism. The average number of words in an academic article must not exceed 8,000 words.

- **Research articles** are articles that presents research that shows originality and is related to language, linguistics, literature studies, literature studies, literature studies, literature studies, and literature studies, Language Teaching, Cultural Studies, Translation Communication between cultures, multicultural studies, and Buddhism. Research articles must have clear content. Concise and novel There is a good structure, including a summary discussion of research results. The average number of words in a research article is not more than 8,000 words.

- **Book reviews** is the writing of a story and comment on a particular book with the intention of introducing the book to the reader. It provides complete bibliographic details of the book, including the type of book, the scope of the content, special features or highlights of the book, such as illustrations, indexes, and value evaluation. Comment logically on whether it is worth reading or should provide suitable for which group of readers. It has been compared with other books of the same genre. The reviewer should have knowledge in the field of criticism, and should provide information about the reviewer by name to determine the credibility of the review.

Publication Schedule: 2 Issues per year:

Issue 1: January - June

Issue 2: July- December

Article Evaluation and Selection:

Each article will undergo peer review by at least 2 reviewers who are experts in the relevant field. Articles must receive approval from the editorial board before publication. The review process will be double-blind, meaning reviewers will not know the authors' identities, and authors will not know the reviewers' identities.

Language Usage:

The journal accepts articles in both Thai and English languages. Emphasis is placed on clear and concise language in articles to ensure clarity of meaning.

Publication Fees:

The journal has a policy regarding publication fees, which are charged after acceptance. The journal will issue receipts to authors through the university. The fee rates are as follows:

Academic Articles or Book Reviews: 3,000 Thai Baht per article.

Research Articles: 4,000 Thai Baht per article.

Authors are required to pay the publication fee only after receiving an email notification from the journal. The journal will not refund the publication fee under any circumstances.

Free Access Policy:

This journal aims to provide access to Humanities and Social Sciences and related disciplines, including Language Studies, Linguistics, Literary Studies, Literature Studies, Language Teaching, Cultural Studies, Translation Studies, Intercultural Communication, Multicultural Studies, and Buddhism, and to disseminate research to a wide audience. It is open to general interested parties, which means that all published articles are available online for anyone from anywhere in the world at no cost.

Ownership and Management:

Master of Arts Program in Thai Language, Department of Thai Language, Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University is the owner of the Journal of Language and Culture Studies. The process and governance of the journal can be achieved through a variety of funding sources. All financial support allows the journal to maintain a high standard of publication. It has gone through a rigorous inspection process by qualified people

Publisher:

Journal of Language and Culture Studies is an official peer-reviewed journal and is supervised by Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Thailand

Editorial Team

Editor-in-Chief:

Dr.Phramaha Pharadon Bhurissaro
pharadon.suw@mcu.ac.th

Faculty of Humanities,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Editorial Assistants:

Asst. Prof. Dr.Chen Nakorn
chennakorn2556@gmail.com

Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya
University, Thailand

Editorial Board Members:

Assoc. Prof. Dr.Chalor Rodloy
joe.arunee@gmail.com

Faculty of Liberal Arts, Krirk University, Thailand

Assoc. Prof. Dr.Kiettisak Suklueang
kietsn@hotmail.com

Faculty of Social Sciences,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Assoc. Prof. Dr.Prasirt Runra
runra.prasirt@gmail.com

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University, Thailand

Assoc. Prof. Dr.Akkarapon Nueamaihom
akkarapon.nm@bru.ac.th

Faculty of Humanities and Social Sciences,
Buriram Rajbhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr.Boonlert Wiwan
boonlert.w@ku.th

Faculty of Humanities, Kasetsart University, Thailand

Asst. Prof. Dr.Vuthaya Suebthep
vuthaya30@gmail.com

Faculty of Humanities and Social Sciences,
Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr.Rungarun Rojrattanadamrong
Chaisri
rungarun@g.swu.ac.th

Faculty of Education, Srinakharinwirot University,
Thailand

Asst. Prof. Dr.Rachada Lapyai
ratchada.l@rsu.ac.th

College of Liberal Arts, Rangsit University, Thailand

Asst. Prof. Dr.Somwang Inchai
thaicru1@hotmail.com

Faculty of Humanities and Social Sciences, Chaing Rai
Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr.Chayanon Kunthonboot
chayanon.k@rmutp.ac.th

Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajamangala
University of Technology Phra Nakhon, Thailand

Asst. Prof. Dr.Onsiri Wimontham
onsiri1977@gmail.com

Faculty of Humanities and Social Sciences,
Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

Head of Journal Manager Team:

Phra Kittipong Thanaratano

Faculty of Humanities,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Journal Manager Team:

Dr.Kittichai Santhalunai

Faculty of Humanities,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Office:

Office of Journal of Language and Culture Studies

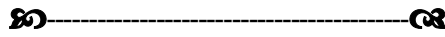
Education building, 3rd floor, Zone A,

Faculty Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Tel. +66 9 0930 3517

Email: jlcs@mcu.ac.th

บทบรรณาธิการ

วารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษานี้เป็นปีที่ 4 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2568 คณะกรรมการได้พิจารณาบทความโดยเสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Reviewer) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการลงตีพิมพ์โดยคัดเลือกและกลั่นกรองบทความให้เกิดความความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากที่สุด ควรค่าแก่การตีพิมพ์เผยแพร่ อีกทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางวิชาการและเป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ

คณะกรรมการขอขอบคุณคณะกรรมการกลั่นกรองบทความทุกท่านที่ได้ใช้ความเพียรพยายามชี้แนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขงานของแต่ละท่านให้ออกมาได้อย่างถูกต้องน่าอ่านเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ และท้ายสุดขอขอบคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ทำให้วารสารฉบับนี้มีคุณค่าทางวิชาการที่นำไปสู่การปฏิบัติและเผยแพร่ในวงกว้างและโปรดติดตามฉบับต่อไป

ด้วยความปรารถนาดียิ่ง

พระมหาภราดร ฐิริสโร, ดร.

บรรณาธิการวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา

สารบัญ

เกี่ยวกับวารสาร	(ก)
กองบรรณาธิการ	(ง)
บทบรรณาธิการ	(ญ)
สารบัญ	(ฎ)

บทความวิจัย

Enhancing Four English Skills for Pre-Intermediate Students in the Mon Buddhist Society at Mahachulalongkornrajavidyalaya University (Main Campus), Thailand	1-12
✎ Mi Non Htaw Mon, Ven. Ponnyar Nonda	
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่	13-20
✎ ศุภพงษ์ ก่อเกิดตระกูล, พัทธ์ ผ่องโกฏ, กุณิสรา วัฒนเลิศกิจ, ณัฐนันท์ คงความดี	

บทความวิชาการ

การขับเคลื่อนการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: โอกาส ความท้าทาย และทิศทางในอนาคต	21-32
✎ สุขสวรรค์ พรหมทอง, พระนพดล ปันมะ, ณัฏฐกานต์ จิตติกรเรืองสกุล	
นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล	33-42
✎ พระกิตติพงษ์ นางเมาะ, พระนพดล ปันมะ, พระชัยนันท์ สีแก้ว	
การเรียนรู้การแปลภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชัน: การศึกษาโอกาสและข้อท้าทายใหม่ในยุคดิจิทัล	43-52
✎ พระธีรกร มอริว, พระนพดล ปันมะ, อาคม อุโคตร	
ภาคผนวก	53-72
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน รูปแบบเอกสารอ้างอิงวารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ	53
ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย	61
Sample of Original Research Article Preparation	65
ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ	69
Sample of Original Academic Article Preparation	71

Enhancing Four English Skills for Pre-Intermediate Students in the Mon Buddhist Society at Mahachulalongkornrajavidyalaya University (Main Campus), Thailand

Mi Non Htaw Mon, Ven. Ponnyar Nonda

Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: nonhtawmon74@gmail.com

Received March 13, 2025

Revised April 24, 2025

Accepted May 21, 2025

Abstract

This research aims to: (1) compare pre- and post-learning test results to evaluate the effectiveness of English Language skills enhancement program, (2) analyze student feedback and behaviors during the learning period to define the factors that influence the development of the language skills and, (3) advance the four English Language skills such as listening, speaking, reading and writing of pre intermediate students in Mon Buddhist Students Society (MBSS) at Mahachulalongkornrajavidyalaya University (Main Campus). A quasi-experimental one-group pretest-posttest design utilized in this study and a sample of eighteen students designated through the purposive sampling. The data collection instruments included a four-skills proficiency test (pre-test and post-test) and a feedback survey, as well as behavioral observation during the 10-week program. Descriptive statistics were used to analyze the quantitative data from the pre- and post-tests, while qualitative data from feedback and observations underwent a thematic analysis to identify emerging factors and trends.

The research findings showed that listening skills improved significantly by 30%, while speaking and reading skills improved slightly by 2% and 1% respectively. Writing skills, however, saw a slight decline by 6%. The students' feedback and behavioral observations reflected increased engagement, practical application of knowledge, and development in group collaboration. The findings highlight that the practical, task-based activities are significantly effective for improving language proficiency particularly listening and speaking skills. On the other hand, there is an urgent need to develop more effective teaching strategies and practices to boost the writing skills in the near future.

Keywords: English Proficiency, Four English Skills, Task-Based Learning, Engagement, Quasi-Experimental

Introduction

In the contemporary global context, Proficiency in English is crucial for the academic achievement, career advancement and successful cross culture communication. Thailand has recognized this significance regarding the 2023–2027 English Language Policy Framework, which highlights English as a strategic tool to foster regional integration and mobility (Ministry of Education Thailand, 2023). Mahachulalongkornrajavidyalaya University (MCU) has implemented plenty of English language programs in alignment with this national policy to contribute to both global goals and national education strategies (Mahachulalong kornrajavidyalaya University, 2023). Among these initiatives, the Mon Buddhist Students Society (MBSS) plays a crucial role by setting up student-centered, community-based events that enhance peer learning and cultural interaction in academic contexts (Mon Buddhist Students Society, 2023).

Despite these initiatives, a large number of MCU students still struggle with their English language skills, which has a detrimental effect on their academic performance and future employment opportunities. Similar trends may be seen across Thailand's higher education system, where students regularly fall short of practical proficiency while receiving formal training for years. Students' lack of confidence in speaking and listening is one of the primary problems, according to Kongsom (2016) and Khamkhien (2010). This is frequently caused by a lack of exposure to real-life communication opportunities and cultural norms that discourage active participation in interactive language activities.

These persistent difficulties highlight the necessity of creative and contextually aware methods of teaching English, especially in specialized Buddhist educational environments. Richards & Rodgers (2014) stress the value of communicative techniques in fostering accuracy and fluency, while Nunan (2004) supports task-based language teaching (TBLT) as a technique that encourages student participation and practical application of language abilities. These approaches fit in well with Thailand's present emphasis on developing functional language proficiency and are ideal for meeting the unique requirements of students in monastic settings.

Although Communicative language teaching (CLT) and Task based language Teaching (TBLT) are increasingly common in mainstream education, their implementation in Buddhist monastic institutions remains underexplored. Students in these environments frequently have distinct learning preferences that are shaped by institutional, cultural, and religious factors. This study aims to address that gap by applying a task-based instructional model grounded in Kolb's experiential learning theory and Vygotsky's social development theory. These frameworks place a strong emphasis on the value of social interaction and experiential learning. The objectives of the study are (1) to evaluate the effectiveness of the teaching program through pretest and posttest, (2) to investigate the factors influencing language acquisition through the student feedback and classroom observation and (3) to improve the four English language skills of pre-intermediate MBSS students. The results are intended to guide English instruction in similar religious and community-based educational environments.

Research Objectives

1. To compare pre-test and post-test results to determine the effectiveness of the language intervention program.
2. To analyze student feedback and behavioral observations to identify factors contributing to language skill development.
3. To enhance English language proficiency across the four core skills—reading, writing, listening, and speaking—among pre-intermediate students in the MBSS.

Research Methodology

This section outlines the methodological approach employed to evaluate the impact of a communicative, task-based English language program on pre-intermediate learners. A comprehensive mixed-methods approach was utilized to gain a thorough understanding of both language performance outcomes and learner experiences throughout the intervention.

Research Design

This study utilized a quasi-experimental one-group pretest-posttest design, combining both quantitative and qualitative methods to present the comprehensive of the effectiveness of the language intervention. Regarding to Pregoner (2024), This design is especially appropriate for educational settings where randomized control groups might not be practical. This approach allows the researchers to investigate the effectiveness of the targeted interventions by comparing the performance of the students before and after implementation simultaneously gathering insightful through qualitative data collection methods

Theoretical Framework

The use of interactive, contextually relevant tasks in second language acquisition is supported by all three theoretical frameworks considered collectively particularly for students who gain from socially mediated learning experiences.

Communicative Language Teaching (CLT) (Richards & Rodgers, 2001), which emphasizes the functional use of language for meaningful communication rather than rote memorization of grammar rules. This method supports Hymes (1972) idea of communicative competence by placing a high value on learner interaction and genuine language use in everyday contexts.

Experiential Learning Theory (Kolb, 2015) which promotes learning through a cycle of direct experience, reflection, conceptualization, and application. This framework encourages students to actively engage with language in order to generate knowledge, supporting the interactive, hands-on aspect of the language exercises used in the study.

Social Development Theory (Vygotsky, 1978) which highlights the role of social interaction and scaffolding in cognitive development. Since learning happens best in the "zone of proximal development" through peer interaction and directed engagement, this theory supports the collaborative elements of the intervention.

Population and Sample

The target group was made up of pre-intermediate English language learners at Mahachulalongkornrajavidyalaya University (MCU), Main Campus, who were members of the Mon Buddhist Society (MBSS). The selection of 18 students was based on their availability, consistency of proficiency level (as assessed by initial placement examinations), and willing involvement in the program. Purposive sampling was used, as explained by Creswell (2014). The instructional content and intervention goals were in line with the participants' skill levels thanks to this sampling strategy.

Research Procedure

The ten-week language intervention was divided into three weekly sessions lasting 120 minutes each to give participants regular exposure to English language training. The intervention was structured to offer early help that progressively decreased as learners developed confidence and independence, in accordance with Gibbons (2015) scaffolded approach to language learning.

Table 1 Research Activities

Week(s)	Focus	Activities
Week 1	Orientation, Pre-Test, feedback & behavior Track	- Brief of the program, Pré-test- Collection of qualitative feedback from learners
Weeks 2-9	Task-Based Instruction	- Role-play for pragmatic and situational language use- Group discussions to build fluency and collaborative communication- Listening tasks using audio-based materials- Real-life applications to reinforce authentic language use- Collection of qualitative feedback from learners
Week 10	Post-Test, feedback & behavior Track	- Final post-test- Collection of qualitative feedback from learners

Data Collection

Data were collected through both quantitative and qualitative instruments to provide a comprehensive understanding of the intervention's impact:

Table 2 Techniques

Method	Tools/Techniques	Purpose
Quantitative	Pre- and post-tests	- Measuring proficiency in reading, writing, listening, and speaking
	Student satisfaction surveys	- Assessing engagement and perceived usefulness
Qualitative	Semi-structured interviews	- Exploring student reflections on the learning process
	Behavioral observations during classroom activities	- Assessing interaction and participation

Data Analysis

Mixed-methods approach required distinct analytical strategies for different data types:

Quantitative data were analyzed using descriptive statistics (percentage changes) to evaluate skill development across the four domains. Pre-test and post-test scores were compared in accordance with Andrade and Du's (2007) suggestions in order to ascertain the statistical significance of the performance changes that were found.

Qualitative data underwent thematic analysis as outlined by Braun and Clarke (2006) to identify recurring patterns in learner engagement, attitudes, and application of language skills. The process included data familiarization, generation the initial codes, looking for, reviewing and defining the themes as well as producing the analysis. The impact of the intervention was then better understood by triangulating the qualitative insights with the quantitative results

Research Findings

This section presents the key results of the study in alignment with the three research objectives. Student's progress in English proficiency, the evaluation of their perceptions of the learning experience and observe behavioral changes during the intervention are all evaluated through a systematic analysis of both quantitative and qualitative data.

Objective 1: Comparison of Pre-Test and Post-Test Results

Table 3 illustrates the differences in student performance across the four English language skills before and after the intervention.

Table 3 Pre- and Post-Test Performance by Skills

Skills	Pre-Test (%)	Post Test (%)	Improvement (%)	Key Factors
Listening	53	83	+30	Audio-based activities
Speaking	78	80	+2	Role-playing, discussions
Reading	67	68	+1	Limited comprehension tasks
Writing	83	77	-6	Lack of feedback, insufficient scaffolding

These findings demonstrate that listening skills have significantly improved, speaking skills have moderately improved, and reading abilities have hardly improved. Writing scores marginally decreased, indicating that more instructional support is needed in that area.

Objective 2: Analysis of student feedback and behavioral observations

Student feedback was collected through pre- and post-intervention surveys, offering insights into learners' satisfaction and perceived effectiveness of the instructional approach as shown in Table 4. Then, qualitative observations were systematically recorded throughout the intervention to monitor changes in student behavior and participation as presented in Table 5.

Table 4 Summary of Student Feedback

Category	Pre (1-5)	Post (1-5)	Improvement
Course Content	2.5	3.5	+1.0
Teaching Methods	3.0	4.0	+1.0
Learning Materials	3.0	3.5	+0.5
Relevance to Daily Life	3.5	4.5	+1.0

The data indicates that students found the learning experience increasingly relevant and engaging, particularly due to the real-life application of tasks and interactive teaching methods.

Table 5 Summary of behavioral observations

Behavior Category	Pre (%)	Post (%)	Improvement (%)
Peer/Teacher Engagement	78	83	+5
Punctuality/Attendance	100	100	-
Group Contribution	75	95	+20
Individual Contribution	76	81	+5
Participation	50	88	+38

These observations reflect enhanced student engagement, improved collaboration, and increased active participation—suggesting the effectiveness of task-based, socially interactive learning methods.

Objective 3: To Enhance English Language Proficiency Across the Four Core Skills

Table 3 demonstrated varied progress in students' proficiency across the four English skills

Listening improved significantly by 30%, largely attributed to the implementation of audio-based, real-life tasks that provided authentic language input.

Speaking increased by 2%, with students reporting higher confidence and willingness to participate through structured role-plays and facilitated group discussions.

Reading saw a slight improvement of 1%, indicating a need for more engaging and challenging texts that better support comprehension development.

Writing declined by 6%, suggesting insufficient feedback mechanisms and inadequate scaffolding during writing activities.

Discussion

The study indicated various levels of proficiency in the four language abilities, which has significant implications for teaching language in specialized educational settings

Regarding Objective 1, The findings of the pre-test and post-test show significant improvement, particularly in listening abilities, which increased by 30%. This notable improvement supports the findings of Vandergrift & Goh (2012), who found that realistic audio assignments successfully improve comprehension by exposing students to contextual signals and natural language patterns. In line with Richards & Rodgers (2014) focus on communicative practice, speaking abilities improved by 2%, indicating that role-plays and group discussions contributed to an increase in pragmatic competence and confidence. But writing decreased by 6% and reading only increased by 1%, underscoring the need for more interesting reading materials and focused writing exercises, as recommended by Lynch (2013) and Harmer (2007).

In relation to Objective 2, Qualitative data revealed important new information about the variables influencing language development. Although many students continued to struggle with vocabulary restrictions, which Nation (2013) describes as a significant aspect in effective language use, students consistently claimed that role-plays and group discussions boosted their speaking confidence. Additionally, observations showed that students' focus and involvement decreased when working on reading assignments, indicating the need for more interactive reading exercises that link communicative results and text comprehension (Schmitt, 2008). Theory of socially constructed knowledge (Vygotsky, 1978) is supported by the notable rise in participation rates (+38%) and group contribution (+20%), which illustrates the motivating effect of collaborative learning methodologies.

Regarding to the Objective 3, the varied progress across skills requires targeted instructional adjustments:

Listening: The 30% improvement which demonstrates the effectiveness of the authentic audio materials that offer language in context, supporting Vandergrift & Goh (2012)

focus on metacognitive listening techniques. Incorporating explicit strategy training with a variety of real-world listening resources should be a feature of future programs.

Speaking: There is potential for progress despite the slight 2% improvement. According to Nation (2013) research suggests that vocabulary restrictions frequently impede speaking improvement, highlighting the necessity of more focused lexical development exercises combined with communicative practice.

Reading: The minimal 1% improvement indicates insufficient attention to reading skill development. The significance of intentional reading exercises that foster both top-down and bottom-up processing abilities is emphasized by Grabe (2009). More difficult and engaging readings that encourage vocabulary development and critical thinking should be incorporated into future lessons.

Writing: The 6% decline in writing performance represents a significant concern that aligns with Hyland (2003) research which highlights the nature complexity of writing skill development. The findings suggest that more structured support is needed for writing instruction, including explicit instruction in text arrangement, unambiguous modeling, and systematic feedback procedures.

Suggestions for Improvement

Several significant enhancements are suggested for future language training based on the findings and relevant literature.

Vocabulary Enhancement: Employ systematic pre-task vocabulary exercises in accordance with Nation (2013) vocabulary acquisition principles and Schmitt (2008) lexical instruction framework to enhance speaking and writing fluency, applying.

Reading Engagement: Implement more engaging and challenging texts that integrate vocabulary-building tasks with critical thinking activities as recommended by Grabe (2009) and Harmer (2007).

Writing Support: Develop a more structured method of teaching writing that emphasizes organizational structure and coherence while offering regular, thorough feedback on writing assignments as suggested by Hyland (2003) and Ferris (2011).

Technological Integration: Implement technology-enhanced learning tools and interactive tasks to increase student motivation and expand language exposure beyond the classroom, aligning with Godwin-Jones (2018) research on technology-mediated language learning.

Research Contributions

This research advances knowledge in English language teaching (ELT) in several key areas:

1. Listening skill development: The study confirms that real-life, audio-based tasks significantly enhance listening comprehension in specialized educational contexts. This supports Hadjer (2024) and Zhang & Suwanarak (2021), who highlight the role of authentic input in improving receptive skills, particularly for learners with limited exposure to English

2. Writing Instructions: The decline in writing performance highlights the critical need for scaffolded instruction and timely feedback within the writing process. This finding aligns with Nunan (2015) and Kongsom (2016), who emphasize the importance of structured support for writing development, particularly for learners from educational backgrounds that may not emphasize process-based writing approaches.

3. Peer Interaction and Engagement: The substantial rise in group contribution (+20%) and participation (+38%) validates the effectiveness of collaborative learning environments in enhancing motivation and language use. This is consistent with the views of Ellis (2003) and Ching (2014), who emphasize social interaction as a catalyst for language acquisition.

4. Framework Contribution: The findings strengthen the Communicative Language Teaching (CLT) framework by demonstrating how task-based, interactive, and real-life activities improve learner motivation and skill development across language domains. The research also extends the application of these approaches to religious educational settings, which have been underrepresented in current ELT research.

Conclusion and Recommendations

This study demonstrates that task-based, interactive learning methods can significantly enhance English language proficiency among pre-intermediate students in specialized educational contexts. The intervention notably improved listening skills (30% increase) and fostered greater student engagement and participation. However, the minimal progress in reading (1%) and decline in writing performance (-6%) highlight areas requiring more targeted instructional approaches.

The findings underscore the effectiveness of authentic audio tasks for listening comprehension and interactive activities for building speaking confidence. Concurrently, they reveal the need for more engaging reading materials and structured, feedback-rich writing instruction. These insights provide valuable direction for refining language programs in similar educational settings.

Future interventions should focus on expanding task variety, integrating systematic vocabulary-building activities, enhancing reading materials, and developing comprehensive writing support systems. By implementing these recommendations, language instructors can create more balanced, effective learning experiences that address all four language skills while maintaining the motivational benefits of collaborative, task-based approaches. This research contributes to understanding effective language instruction in religious educational contexts and offers practical strategies for enhancing English proficiency across all core language skills.

To enhance language proficiency in pre-intermediate learners, particularly for Buddhist universities, several key recommendations are proposed based on the study findings and theoretical foundations.

Expand Listening and Speaking Tasks: To further enhance the impressive gains in listening comprehension, implement a wider variety of authentic audio tasks with varied accents, speech rates, and content types. This approach aligns with Task-Based Language Teaching (TBLT) principles (Ellis, 2003) that emphasize meaningful input and authentic language use. Speaking tasks should be carefully structured with focused pronunciation practice, vocabulary preparation, and constructive peer feedback to improve both fluency and accuracy. This recommendation draws from Richards (2008) comprehensive approach to speaking development and Thornbury (2005) emphasis on deliberate speaking practice.

Enhance Reading Instruction: To address the minimal improvement in reading comprehension, develop a more structured approach to reading that provides engaging, vocabulary-rich texts at appropriate challenge levels. This approach should utilize the principles of Schema Theory (Anderson, 2005) to activate prior knowledge and build comprehension frameworks. Additionally, implement extensive reading programs to build both reading fluency and vocabulary acquisition, as emphasized by Day & Bamford (2002) and Nation (2009), who demonstrate the cumulative benefits of regular, enjoyable reading experiences.

Revise Writing Tasks with Scaffolded Feedback: To reverse the decline in writing performance, redesign writing instruction to include more scaffolded activities that progress from controlled to guide to independent writing. This process should be supported by regular, personalized feedback focusing on content, organization, and language accuracy as recommended by the Writing Process Model (Raimes, 1983). This approach aligns with the suggestions of Kongsom (2016) and Nunan (2015) for enhancing writing proficiency through process-oriented instruction and targeted feedback mechanisms.

Foster Collaborative Learning Environments: Continue to develop and enhance the collaborative aspects of the learning environment that contributed to increased participation and engagement. Implement structured group discussions, peer teaching opportunities, and collaborative problem-solving tasks to promote student interaction and language development. This recommendation builds on the Collaborative Learning Model (Johnson & Johnson, 1999) and is supported by the observed improvements in group contribution and participation rates. These collaborative approaches should be designed to foster communication, critical thinking, and teamwork, as highlighted by Ching (2014).

References

- Anderson, R. C. (2005). Role of the reader's schema in comprehension, learning, and memory. In R. B. Ruddell & N. J. Unrau (Eds.), *Theoretical models and processes of reading* (5th Ed.). (pp. 594–606). International Reading Association.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101.

- Ching, H. S. (2014). Enhancing speaking skills through role-play activities. *International Journal of Language Education*, 6(3), 210–219.
- Creswell, J. W. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approach* (4th ed.). California: SAGE Publications.
- Day, R. & Bamford, J. (2002). Top ten principles for teaching extensive reading. *Reading in a Foreign Language*, 14(2), 136–141.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Ferris, D. R. (2011). *Treatment of Error in Second Language Student Writing* (2nd ed.). Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Gibbons, P. (2015). *Scaffolding language, scaffolding learning: Teaching English language learners in the mainstream classroom* (2nd ed.). Portsmouth, NH: Heinemann.
- Godwin-Jones, R. (2018). Using mobile devices in the language classroom. *Language Learning & Technology*, 22(3), 3–17.
- Grabe, W. (2009). *Reading in a second language: Moving from theory to practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hadjer, M. (2024). Digital storytelling and podcasting in language acquisition: A systematic review. *Journal of Educational Technology*, 39(1), 67–83.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching* (4th ed.). China: Pearson Longman.
- Hyland, K. (2003). *Second language writing*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hymes, D. (1972). On communicative competence. In J. B. Pride & J. Holmes (Eds.), *Sociolinguistics: Selected readings* (1st Ed.). (pp. 269–293). Penguin.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning* (5th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Khamkhien, A. (2010). Teaching English speaking and English-speaking tests in the Thai context: A reflection from Thai perspective. *English Language Teaching*, 3(1), 184–190.
- Kolb, D. A. (2015). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development* (2nd ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.
- Kongsom, T. (2016). Investigating the effect of peer feedback on EFL students' writing. *PASAA: Journal of Language Teaching and Learning in Thailand*, 51, 73–102.
- Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (2023). *MCU annual report in 2023*. Phranakorn Sri Ayutthaya: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Ministry of Education Thailand. (2023). *English language education policy framework 2023–2027*. Bangkok, Thailand: Office of the Basic Education Commission.
- Mon Buddhist Students Society. (2023). *Decadal review of language programs*. Phranakorn Sri Ayutthaya: Mon Buddhist Students Society Publications.
- Nation, I. S. P. (2009). *Teaching ESL/EFL reading and writing*. New York, NY: Routledge.
- _____. (2013). *Learning vocabulary in another language* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

- Nunan, D. (2004). Task-based language teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (2015). Teaching English to speakers of other languages: An introduction. New York, NY: Routledge.
- Raimes, A. (1983). Techniques in teaching writing. Oxford : Oxford University Press.
- Pregoner, J. D. (2024). Research approaches in education. New York, NY: Academic Insight Press.
- Richards, J. C. (2008). Teaching listening and speaking: From theory to practice. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). Approaches and methods in language teaching (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (2014). The changing face of language learning: Learning beyond the classroom. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2008). Vocabulary in language teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thornbury, S. (2005). How to teach speaking. Harlow, England: Pearson Education.
- Vandergrift, L., & Goh, C. C. M. (2012). Teaching and learning second language listening: Metacognition in action. New York: Routledge.
- Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Zhang, J., & Suwanarak, K. (2021). Understanding the role of meaningful input in second language acquisition. *Journal of Asia TEFL*, 18(2), 493–512.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรม
เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่

A COMPARISON OF ENGLISH LISTENING AND SPEAKING ACHIEVEMENT THROUGH
ACTIVITY-BASED LEARNING OF GRADE 3 STUDENTS AT ANUBAAN CHIANGMAI SCHOOL

ศุภพงษ์ ก่อเกื้อตระกูล, พิทักษ์ แผงโกฏิ, กุลิสรา วัฒนเลิศกิจ, ณัฐนันท์ คงความดี

Suphaphong Kokueatrakun, Phithak Faengkot, Gulisra Watthanalerdkit, Nattanan Kongkwamdee

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

Corresponding Author E-mail: supapong3012561@gmail.com

Received August 13, 2025

Revised September 2, 2025

Accepted September 9, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 128 คน โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มอย่างง่าย รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลองด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเป็นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.88)

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์, การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

This research article aimed to: 1) compare the English listening and speaking achievement of Grade 3 students at Anubaan Chiangmai School through activity-based learning, and 2) study the opinions of Grade 3 students toward activity-based learning. The sample consisted of 128 Grade 3 students from Anubaan Chiangmai School, Phra Singh Sub-district, Mueang Chiangmai District, Chiangmai Province, selected using simple random

sampling. The research employed a quasi-experimental design using a one-group pretest-posttest method. Research instruments included lesson plans, skill practice exercises, pre- and post-tests, and a student opinion questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics such as mean, standard deviation, and a dependent sample t-test.

The results showed that: 1) the students' English listening and speaking achievement after learning through activity-based learning was significantly higher than before learning at the 0.05 level of statistical significance; and 2) the students' overall opinions toward activity-based learning were at a high level ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.88).

Keywords: Comparative Achievement, English Listening and Speaking, Activity-Based Learning

บทนำ

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามกรอบ 3R8C เป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และการคิดคำนวณ (Arithmetic) ควบคู่ไปกับทักษะสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตในยุคใหม่ โดยเฉพาะทักษะในกลุ่ม 8C ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร (Communication) และทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaboration) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการฟังอย่างตั้งใจ เข้าใจทั้งสาระสำคัญและอารมณ์ของผู้พูด รวมถึงสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีเหตุผล และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ทักษะเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ การทำงานเป็นทีม และการอยู่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ในสังคมปัจจุบัน แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ที่ให้ความหมายของ “การศึกษา” ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญงอกงามทั้งของบุคคลและสังคม ผ่านการถ่ายทอดความรู้ การฝึกฝน การอบรม และการสืบสานทางวัฒนธรรม โดย มาตรา 22 กำหนดหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ ทั้งยังถือว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการศึกษา การจัดการศึกษาจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่า ผู้เรียนควรสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำง่าย ๆ ใช้คำสั่งและคำขอร้องพื้นฐาน บอกความต้องการของตนเอง รวมทั้งพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน ตลอดจนบอกความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวได้ ในแง่ทักษะภาษา การฟังหมายถึงกระบวนการรับรู้เสียงและตีความสารอย่างมีความหมาย โดยอาศัยทั้งความสามารถทางกายและสติปัญญาเพื่อประมวลผลข้อมูลเสียงให้เข้าใจถูกต้อง ผู้เรียนภาษาที่สองควรได้รับประสบการณ์การฟังที่มีความหมาย โดยไม่ถูกบังคับให้พูดก่อน ส่วนการพูดคือกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดต้องใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับบริบทเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และข้อมูล โดยมีองค์ประกอบอื่น เช่น น้ำเสียงและท่าทาง ช่วยเสริมให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบคือ นักเรียนจำนวนหนึ่งยังไม่สามารถฟังคำสั่งภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้ ส่งผลให้ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2566 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2566) ที่รายงานว่า คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่เพียงร้อยละ 37.32 ผลการวิจัยของนิธิพงษ์ โยธชัย และเพชร อุดมะพันธุ์ (2567) ก็พบว่านักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี โดยเฉพาะในทักษะการฟังและการพูด ขาดความมั่นใจ และมีเจตคติด้านลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลวิจัยของพรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565)

ก็รายงานว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ส่งผลต่อการใช้ภาษาในอนาคต เช่นเดียวกับพัชรินทร์ จันท์ (2565) ที่ศึกษาการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนกว่าร้อยละ 80 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ฟังได้ และยังมีข้อจำกัดด้านการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง ขณะที่สุชาวลี วงศ์ศรีทา (2565) พบว่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก และภัคกร อุบลน้อย (2564) รายงานว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สามารถสื่อสารหรือทำข้อสอบภาษาอังกฤษตามมาตรฐานได้ การแก้ปัญหาดังกล่าวหนึ่งในแนวทางสำคัญคือการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นการเล่น การทดลอง การแก้ปัญหา หรือการทำงานร่วมกัน งานวิจัยของนริศรา ศิริวงศ์ (2566) ที่ศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง *English for Daily Life* พบว่า แนวทางนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเองและเกิดทักษะจากการปฏิบัติจริง งานของปิยะนุช แจ่มหม้อ (2563) ก็แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือทำ (Learning by Doing) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่าและคงทนต่อการเรียนรู้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ โดยนำนวัตกรรมการเรียนรู้มาใช้เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนรู้รูปแบบนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นนำ คือเตรียมความพร้อมและกระตุ้นความสนใจ (2) ขั้นศึกษาและอภิปราย คือให้ผู้เรียนสังเกต ศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (3) ขั้นกิจกรรม คือผู้เรียนทำงานกลุ่มและลงมือปฏิบัติจริง (4) ขั้นสะท้อนผล คือผู้เรียนสะท้อนความคิดและองค์ความรู้จากประสบการณ์ (5) ขั้นประเมินผล คือประเมินการเรียนรู้และนำไปใช้แก้ปัญหาเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว-วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest -Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 776 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Simple Specific Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือ

เครื่องมือการวิจัย มี 2 ชุด ได้แก่

2.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

2.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมระดับมากเท่ากับ 3.72 2) แบบทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.65 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.40

3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ การเตรียมตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และสรุปกิจกรรมสำคัญของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ เรื่อง การฟัง - พูด เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เก็บคะแนนแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟังของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test

4.2 เก็บระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน เป็นร้อยละ

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ ค่า t-test

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ จำนวน 128 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน $\bar{X}$ (S.D.)	หลังเรียน $\bar{X}$ (S.D.)	t	Sig.
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	128	30	20.00 (3.97)	25.80 (2.15)	12.35	.05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 20.00 (S.D.=3.97) และหลังเรียนเท่ากับ 25.80 (S.D.=2.15) ผลการทดสอบ t-test แบบ Dependent Sample พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 128 คน พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D.=0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนรายด้าน

ด้านการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน	4.70	0.65	มากที่สุด
การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.55	0.70	มาก
ความเข้าใจเนื้อหา	4.45	0.80	มาก
การนำไปใช้ในชีวิตจริง	4.20	0.92	มาก
ความกล้าแสดงออก	4.10	0.94	มาก
รวม	4.40	0.88	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นสูงสุดในด้านความสนุกสนานและเพลิดเพลิน รองลงมา คือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเข้าใจเนื้อหา สะท้อนว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสามารถกระตุ้น ความสนใจและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างดี

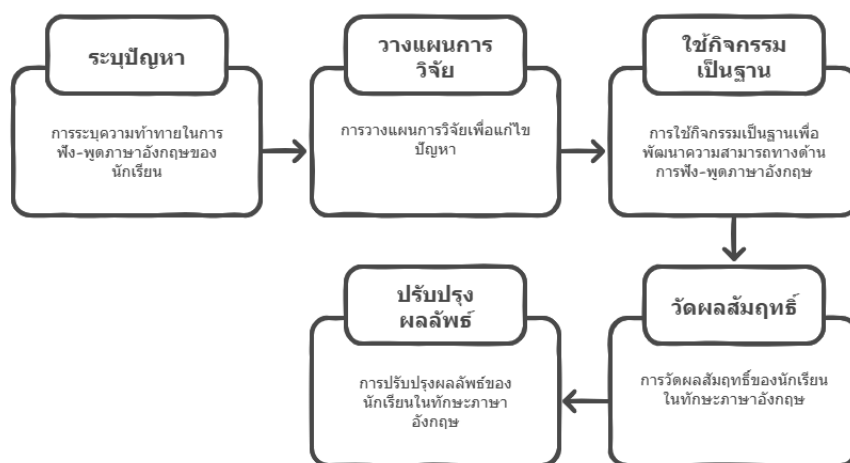
อภิปรายผล

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะผู้สอนได้ชี้แจงแนวทางการสอนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งใช้ใบความรู้และแบบทดสอบระหว่างเรียนได้อย่างเหมาะสม การจัดลำดับการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และมีการถ่ายทอดความรู้เป็นขั้นตอน เข้าใจง่าย ไม่สับสน อีกทั้งสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับนิธิพงษ์ โยธชัย และเพชร อุตะมะพันธุ์ (2567) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สุชาวลี วงศ์ศรีทา (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเฟรทาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของ Freytag สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับภัคกร อุบลน้อย (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นมีระดับสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.88) เพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ตลอดจนให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าว สอดคล้องกับปัญญะ แจ่มหม้อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .280) และสอดคล้องกับนริศรา ศิริวงศ์ (2566) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51)

องค์ความรู้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ มุ่งเน้นการแก้ปัญหาการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นตามศักยภาพของนักเรียน ตามโมเดลกระบวนการจัดการเรียนรู้ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = 0.88$) โดยเฉพาะด้านความสนุกสนานและการมีส่วนร่วม ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ช่วยสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการลงมือปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ชี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของผู้เรียน ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้ คือการใช้ Activity-Based Learning เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ครูสามารถนำนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม
2. โรงเรียนสามารถนำกระบวนการและนวัตกรรมต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้ไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. นักเรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนที่ใช้วัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการสื่อสารและสร้างความเข้าใจกับนักเรียนล่วงหน้าเกี่ยวกับการใช้วัตกรรมการจัดการศึกษาในการวิจัย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้
2. ควรพิจารณาขยายการประยุกต์ใช้วัตกรรมการดังกล่าวไปสู่การจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากนวัตกรรมนี้เหมาะสมต่อผู้เรียนที่มีทักษะและพื้นฐานความรู้เพียงพอ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยสามารถพิจารณาปรับรูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยอาจยุบรวมหรือปรับลดบางขั้นตอนให้เหมาะสมกับศักยภาพและลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
2. ผู้วิจัยควรดำเนินการเก็บข้อมูลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สืบค้น 17 กรกฎาคม 2568, จาก <http://academic.obec.go.th>
- นริศรา ศิริวงศ์. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิธิพงษ์ โยธชัย และเพชร อุทุมระพันธ์. (2567). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(1), 561-570.

- ปิยะนุช แจ่มหม้อ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562, 1 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอน 57 ก. หน้า 49-53.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พัชรินทร์ จันที. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภัคกร อุบลน้อย. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2566). ข้อสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566. สืบค้น 17 กรกฎาคม 2568, จาก <https://www.niets.or.th>
- สุชาวลี วงศ์ศรีทา. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเพรทาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

การขับเคลื่อนการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: โอกาส ความท้าทาย และทิศทางในอนาคต

DRIVING LANGUAGE TRANSLATION WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE TO ENHANCE CROSS-CULTURAL COMMUNICATION: OPPORTUNITIES, CHALLENGES, AND FUTURE DIRECTIONS

สุขสวรรค์ พรหมทอง, พระนพดล ปันมะ, ณัฏฐกานต์ ฐิติกรเรืองสกุล

Suksavanh Phromthong, Phra Noppadon Panma, Natthakan Thitikonrueangsakun

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University; Lanna Campus

Corresponding Author E-Mail: Noppadon_papatsaravangso@hotmail.com

Received June 11, 2025

Revised August 23, 2025

Accepted August 25, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งศึกษาการขับเคลื่อนเทคโนโลยีการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในยุคดิจิทัล โดยวิเคราะห์ทั้งในมิติของโอกาส ความท้าทาย และทิศทางการพัฒนาในอนาคต บทความครอบคลุมแนวคิดพื้นฐานของการแปลภาษา แนวทางการประยุกต์ใช้ AI และ NLP ตลอดจนกรณีศึกษาจากทั้งภาคธุรกิจ การศึกษา และองค์กรระหว่างประเทศ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยเฉพาะ Neural Machine Translation และโมเดลภาษาขนาดใหญ่ สามารถยกระดับความแม่นยำและความรวดเร็วในการแปลภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดด้านความเข้าใจบริบทวัฒนธรรม อารมณ์ และสำนวนเฉพาะทาง บทความเสนอแนะแนวทางพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (AI) ให้เข้าใจความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรมมากขึ้น การพัฒนาฐานข้อมูลภาษาท้องถิ่น การร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อสร้างระบบแปลภาษาที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น และตอบสนองการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว

คำสำคัญ: การแปลภาษา, ปัญญาประดิษฐ์, การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม, การประมวลผลภาษาธรรมชาติ, เทคโนโลยีการแปลอัตโนมัติ

Abstract

This academic article explores the advancement of Artificial Intelligence (AI)-driven language translation technologies to enhance cross-cultural communication in the digital age. It examines key concepts of translation, the integration of Artificial Intelligence (AI) and Natural Language Processing (NLP), and presents practical case studies from business, education, and international organizations. The findings indicate that Artificial Intelligence (AI), especially Neural Machine Translation and large language models, significantly improve the accuracy and speed of translation. Nevertheless, challenges remain in capturing cultural nuances, emotions, idioms, and context-specific meanings. The article suggests future directions, such as developing culturally sensitive Artificial Intelligence (AI), expanding local language databases, and promoting collaboration among the government, the private sector, and academia to

create high-quality translation systems. Such advancements will support more effective and inclusive cross-cultural communication.

Keywords: Language Translation, Artificial Intelligence, Cross-Cultural Communication, Natural Language Processing, Machine Translation Technology

บทนำ

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในยุคปัจจุบันมีความซับซ้อนและทวีความสำคัญอย่างยิ่งท่ามกลางกระบวนการศึกษาเรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อลดความเข้าใจผิดและสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน Geert Hofstede นักมานุษยวิทยาชั้นนำระดับโลก ได้เสนอแนวคิดเรื่องมิติความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural Dimensions Theory) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการวิเคราะห์และเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศต่าง ๆ ทฤษฎีนี้แบ่งมิติทางวัฒนธรรมออกเป็นหลายด้าน เช่น ความแตกต่างด้านอำนาจ (Power Distance) การพึงพากกลุ่มหรือปัจเจกนิยม (Individualism vs. Collectivism) และการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน (Uncertainty Avoidance) การประยุกต์ใช้แนวคิดของ Hofstede ในการวิเคราะห์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมและการสื่อสารในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กรได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของสังคมเอเชียที่มีลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากสังคมตะวันตก การเรียนรู้และความเข้าใจในบริบทวัฒนธรรมของอีกฝ่ายจึงเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Hofstede & Hofstede, 2005)

จากมุมมองเชิงมานุษยวิทยาและสังคมวิทยา การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมิใช่เพียงแค่การถ่ายทอดข้อมูลระหว่างปัจเจกบุคคล หากแต่เป็นกระบวนการต่อรองทางสัญญาและความหมายที่ซับซ้อน ความท้าทายหลักประการแรกคือการถอดรหัสบริบททางวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่ภายใต้รูปแบบการสื่อสาร กรอบความคิด และระบบสัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน นักวิชาการด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงให้ความสำคัญกับเครื่องมือวิเคราะห์อย่าง Hofstede เพื่อนำไปใช้ตีความความแตกต่างเหล่านี้อย่างมีระบบ

ตัวอย่างการประยุกต์ใช้แนวคิดของ Hofstede ต่อการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ได้แก่

1. Power Distance (ระยะห่างทางอำนาจ) ในสังคมที่มี Power Distance สูง เช่น ไทยหรือจีน การแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชามีความสำคัญมาก การแปลภาษาหรือการสื่อสารด้วย AI จำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งที่แสดงออกถึงสุภาพและลำดับชั้น เช่น การใช้คำราชาศัพท์หรือคำลงท้ายที่แสดงถึงความเคารพ หากใช้รูปแบบภาษาเหมือนสังคมตะวันตกที่มี Power Distance ต่ำ เช่น เนเธอร์แลนด์หรือสหรัฐฯ อาจถูกมองว่าไม่เหมาะสมหรือขาดความเคารพ

2. Individualism vs. Collectivism (ปัจเจกนิยม vs. ส่วนรวม) ในสังคม Collectivist เช่น ญี่ปุ่นหรือเกาหลี การสื่อสารมักให้ความสำคัญกับกลุ่ม ครอบครัว หรือองค์กร มากกว่าความต้องการส่วนบุคคล AI จึงต้องเรียนรู้ที่จะเลือกคำหรือโครงสร้างประโยคที่สะท้อน “เรา” มากกว่า “ฉัน” ในขณะที่สังคม Individualist เช่น สหรัฐฯ การแสดงออกถึงความคิดและความสำเร็จของตนเองถือเป็นเรื่องปกติ หาก AI แปลโดยละเลยบริบทนี้ อาจทำให้สารที่สื่อถึงความคลาดเคลื่อนได้

3. Uncertainty Avoidance (การหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน) ในวัฒนธรรมที่มี Uncertainty Avoidance สูง เช่น กรีซหรือญี่ปุ่น ผู้คนต้องการความชัดเจนและกฎระเบียบในการสื่อสาร หากข้อความมีความกำกวม AI อาจต้องเลือกวิธีการแปลที่ให้ความหมายตรงไปตรงมาและไม่เปิดโอกาสให้ตีความหลากหลายมากเกินไป ตรงกันข้าม หากเป็นสังคมที่มี Uncertainty Avoidance ต่ำ เช่น สิงคโปร์หรือสหรัฐฯ การสื่อสารที่เปิดกว้าง ยืดหยุ่น หรือมีความกำกวมบางส่วนกลับเป็นที่ยอมรับได้ นักวิชาการด้านการสื่อสารระหว่าง

วัฒนธรรม (เอกชัย พุ่มดวง และยุสนีย์ โสมทัศน์, 2567) ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน ได้ชี้ให้เห็นว่าการไม่เข้าใจบริบททางวัฒนธรรมไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดการตีความผิดพลาดในการสื่อสาร แต่ยังอาจนำไปสู่ความขัดแย้งทางโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น อันเป็นผลมาจากการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่ผ่านการวิเคราะห์หรือพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งในแง่ของคุณค่าและบริบทที่เหมาะสมในสังคมร่วมสมัยการเรียบเรียงนี้ได้อ้างอิงเนื้อหาในเอกสารที่ระบุถึงผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์และระบบทุนนิยมต่อวัฒนธรรมไทย

บทบาทของเทคโนโลยีการแปลภาษาในบริบทของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม Shahmerdanova (2025) ได้วิเคราะห์ว่า เทคโนโลยีการแปลภาษาที่ใช้อัลกอริทึมปัญญาประดิษฐ์ในปัจจุบัน ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือเทคนิคธรรมดา หากแต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่เปลี่ยนแปลงพลวัตของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในหลายมิติ ความสามารถของปัญญาประดิษฐ์ในการประมวลผลภาษาและการปรับตัวเข้ากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ได้สร้างโอกาสใหม่ให้แก่การพัฒนาการสื่อสารในระดับนานาชาติ แต่ในขณะเดียวกันก็ได้ลดความสำคัญของบทบาทมนุษย์ในงานล่ามและการแปลในสถานการณ์เฉพาะหน้าที่ต้องใช้ความเข้าใจเชิงบริบทและการวิเคราะห์อารมณ์ในเชิงลึก กระบวนการแปลแบบเรียลไทม์ผ่านปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้ทำลายข้อจำกัดทางภาษาอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน อย่างไรก็ตาม นักวิชาการด้านการสื่อสารยังคงเตือนอย่างต่อเนื่องว่า เทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือที่ไม่อาจทดแทนความเข้าใจเชิงลึกทางวัฒนธรรมได้ ความละเอียดอ่อนทางภาษา อารมณ์ขัน และบริบทเฉพาะทางวัฒนธรรมยังคงเป็นความท้าทายที่ปัญญาประดิษฐ์ไม่สามารถจัดการได้อย่างสมบูรณ์

การศึกษาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในฐานะปรากฏการณ์เชิงซ้อน ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และโครงสร้างทางสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อทำความเข้าใจ พลวัตและความท้าทายในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในบริบทของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมสูง การศึกษานี้เน้นการวิเคราะห์ กรณีศึกษา ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและกลไกการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ระดับองค์กร ไปจนถึงระดับระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทความนี้ตั้งใจที่จะตอบคำถามหลักว่า ปัจจัยทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และโครงสร้างทางสังคมมีบทบาทอย่างไรในการสร้างความเข้าใจหรือความเข้าใจผิดในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อ ส่งเสริมการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพได้อย่างไรผลลัพธ์สูงสุดของการศึกษา คือการสร้าง ชุดความรู้และข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ ที่คำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความเป็นพหุวัฒนธรรม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักวิจัย ผู้ปฏิบัติงาน และผู้กำหนดนโยบายที่สนใจพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในบริบทที่หลากหลายและซับซ้อน

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลภาษาและปัญญาประดิษฐ์

การแปลภาษาและปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นสาขาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน โดยมีแนวคิดพื้นฐานที่เชื่อมโยงกันระหว่างภาษาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การศึกษานี้มุ่งสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการแปลภาษาที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมแนวคิดสำคัญ 3 ประการ ประการแรก การแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI) อาศัยโมเดลภาษา (Language Model) ที่ซับซ้อนซึ่งสามารถเรียนรู้และวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาผ่านการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) และโครงข่ายประสาทเทียม (Neural Networks) ประการที่สอง กระบวนการแปลคำนึงถึงบริบท (Contextual Translation) เป็นหลัก กล่าวคือ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะพิจารณาความหมาย

ทั้งหมดของประโยคและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม เพื่อให้การแปลมีความถูกต้องและตรงความหมายมากที่สุดประการสุดท้าย เทคโนโลยีการแปลภาษาปัจจุบันใช้โมเดล Transformer และเทคนิค Attention Mechanism ซึ่งช่วยให้ระบบสามารถจดจำและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ชี้ให้เห็นว่า ปัญญาประดิษฐ์ (AI) กำลังพัฒนาขีดความสามารถในการแปลภาษาอย่างก้าวกระโดด โดยมีแนวโน้มที่จะเข้าใจบริบทและรายละเอียดทางภาษาได้ใกล้เคียงกับมนุษย์มากขึ้นในอนาคต

1. ความหมายและความสำคัญของการแปลภาษา การแปลภาษาเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปยังภาษาปลายทาง โดยมุ่งเน้นการรักษาเจตนาและสาระสำคัญของข้อความเดิมให้ครบถ้วน การแปลเป็นการนำเอาความหมายทางภาษาจากต้นฉบับมาถ่ายทอดอย่างสมบูรณ์และถูกต้องที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายและความสำคัญของการแปลในการรักษาความหมายและเจตนาของผู้เขียนต้นฉบับ ความสำคัญของการแปลภาษาในบริบทสมัยใหม่สามารถสังเกตได้จากบทบาทหลักที่หลากหลาย ประการแรก การแปลภาษาทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้คนที่มีภาษาแม่แตกต่างกันสามารถเข้าใจและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มชนต่าง ๆ ประการที่สอง การแปลมีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายองค์ความรู้ทางวิชาการ ทำให้งานวิจัย บทความวิชาการ และนวัตกรรมต่าง ๆ สามารถเผยแพร่และเข้าถึงนักวิชาการและผู้สนใจจากทั่วโลกได้อย่างกว้างขวาง (ณัฐศรีณย์ บำรุงศรี และ จตุวิทย์ แก้วสุวรรณ, 2564)

ความสำคัญอย่างหนึ่งของการแปล คือการพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ โดยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ การเจรจาต่อรอง และการจัดทำสัญญาระหว่างประเทศให้เป็นไปอย่างราบรื่น ในขณะเดียวกัน การแปลยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมผ่านวรรณกรรม ศิลปะ และสื่อต่าง ๆ ช่วยให้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถเรียนรู้และเข้าใจซึ่งกันและกันผ่านงานเขียน ภาพยนตร์ เพลง และสื่อมวลชนรูปแบบต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้น การแปลยังสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้โดยการทำให้ตำราเรียน หนังสือวิชาการ และสื่อการเรียนรู้สามารถเข้าถึงผู้เรียนในภาษาต่าง ๆ ได้อย่างแพร่หลาย การแปลภาษาในยุคปัจจุบันได้วิวัฒนาการไปจากการเป็นเพียงการถอดความตรงตัว แต่กลายเป็นศิลปะที่ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบริบททางวัฒนธรรม การตีความอารมณ์และความรู้สึก และการจับใจความเจตนาของผู้เขียนต้นฉบับ ดังนั้น ผู้แปลในยุคใหม่จึงต้องมีทักษะและความเชี่ยวชาญที่ครอบคลุมไม่เพียงแต่ความรู้ทางด้านภาษาเท่านั้น แต่ยังต้องมีความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี และบริบทสังคมของทั้งภาษาต้นทางและปลายทางด้วย

2. พัฒนาการของเทคโนโลยีการแปลภาษา พัฒนาการของเทคโนโลยีการแปลภาษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคเริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ยุคสำคัญ ได้แก่ (1) ยุคแรกในทศวรรษ 1950 เป็นการแปลภาษาด้วยกฎ (Rule-based Machine Translation: RBMT) ที่อาศัยกฎทางภาษาศาสตร์และพจนานุกรม แม้เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญ แต่มีข้อจำกัดด้านความถูกต้องและความเป็นธรรมชาติ (2) ยุคที่สองในทศวรรษ 1980-1990 เป็นการแปลภาษาเชิงสถิติ (Statistical Machine Translation: SMT) ใช้แบบจำลองทางสถิติและคลังข้อมูลคู่ขนานขนาดใหญ่ ทำให้การแปลถูกต้องขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดในการจับความหมายซับซ้อนและบริบททางวัฒนธรรม (3) ยุคที่สาม เริ่มปี 2014 เป็นการแปลภาษาด้วยโครงข่ายประสาทเทียม (Neural Machine Translation: NMT) ใช้สถาปัตยกรรม Encoder-Decoder และกลไก Attention เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ส่งผลให้คุณภาพการแปลดีขึ้นอย่างก้าวกระโดด (4) ยุคปัจจุบันเป็นยุคของโมเดลภาษาขนาดใหญ่ (Large Language Models: LLMs) ที่เข้าใจบริบท ความหมายแฝง และ

นัยทางวัฒนธรรมได้ดีขึ้น สามารถแปลได้หลายคู่ภาษาในโมเดลเดียว และรองรับการแปลหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ยังมีความท้าทายในการแปลภาษาที่ซับซ้อนทางวัฒนธรรม ภาษาเฉพาะทาง และบริบทที่ต้องการความละเอียดอ่อน (ฉันทนา ปาปิตตา, 2562)

3. ปัญญาประดิษฐ์กับการแปลภาษา การประยุกต์ใช้หลักการ NLP (Natural Language Processing) การประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing: NLP) เป็นเทคโนโลยีหลักในการขับเคลื่อนการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์ มีกระบวนการสำคัญในการทำความเข้าใจและประมวลผลภาษามนุษย์ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยค (Syntactic Analysis) ที่ใช้ Part-of-Speech Tagging และ Dependency Parsing เพื่อเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ การประมวลผลความหมาย (Semantic Processing) ใช้เทคนิค Word Sense Disambiguation (ช่วยแยกแยะความหมายที่ถูกต้องของคำที่มีหลายความหมาย เช่น “bank” = ธนาคาร หรือ ริมฝั่งแม่น้ำ) และ Semantic Role Labeling (ระบุบทบาทของคำในประโยค เช่น ใครทำอะไรกับใคร เพื่อให้เข้าใจความหมายที่แท้จริง) รวมถึง Word Embeddings และ Contextual Embeddings ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางความหมาย (Kumar et al., 2024)

ขณะที่การวิเคราะห์บริบท (Contextual Analysis) ใช้ Attention Mechanism (ช่วยให้โมเดล “โฟกัส” ที่คำสำคัญในประโยค เช่น เวลาที่คำหนึ่งมีผลกับอีกคำแม้อยู่ห่างกัน) และ Transformer Architecture (สถาปัตยกรรมหลักของโมเดลแปลภาษา AI ที่ประมวลผลข้อมูลพร้อมกันทั้งประโยค ไม่ต้องอ่านทีละคำ ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ซับซ้อนได้ดีขึ้น) ในการประมวลผลความสัมพันธ์ระหว่างคำ การจัดการความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมใช้ Cross-lingual Transfer Learning และ Cultural Adaptation พร้อมกับ Multi-task Learning ที่ฝึกฝนระบบให้ทำงานหลายด้าน ส่วนการประเมินและปรับปรุงคุณภาพใช้ Quality Estimation และ Interactive Machine Translation ร่วมกับ Reinforcement Learning การพัฒนาล่าสุดนำไปสู่การสร้างโมเดลภาษาขนาดใหญ่ที่เข้าใจและสร้างภาษาได้เป็นธรรมชาติ แต่ยังคงมีความท้าทายในการรักษาความถูกต้องของเนื้อหาเฉพาะทางและการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของภาษาและวัฒนธรรม

โอกาสที่เกิดจากการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการแปลภาษา

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการแปลภาษาได้สร้างโอกาสสำคัญในการพัฒนาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ประการแรก คือการเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการแปล โดย ปัญญาประดิษฐ์ (AI) สามารถประมวลผลและแปลเนื้อหาจำนวนมากได้ในเวลาอันสั้น ช่วยลดระยะเวลาและต้นทุนในการแปลเอกสารต่าง ๆ ประการที่สอง ปัญญาประดิษฐ์ (AI) สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและความรู้ข้ามภาษา ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง ประการที่สาม เปิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ ช่วยองค์กรขยายตลาดและสื่อสารกับลูกค้าต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สี่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) สร้างโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมด้านการสื่อสาร เช่น ระบบแปลภาษาแบบทันที และระบบแปลเสียงพูดข้ามภาษา ประการสุดท้าย ช่วยในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาที่กำลังสูญหาย โดยสนับสนุนการบันทึก จัดเก็บ และถ่ายทอดภาษาท้องถิ่น นำไปสู่การพัฒนาสังคมโลกที่เชื่อมโยงกันอย่างไร้พรมแดน

1. การเข้าถึงข้อมูลและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่ง่ายขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำหรับการแปลภาษาได้ส่งผลให้การเข้าถึงข้อมูลและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ข้อมูลข่าวสารมีการไหลเวียนอย่างรวดเร็ว (จตุพร แทนเถื่อน และ ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว, 2566) ระบบแปลภาษาอัตโนมัติที่ขับเคลื่อนด้วย ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้ช่วยลดอุปสรรคด้านภาษาในการเข้าถึงแหล่งความรู้และข้อมูลจากทั่วโลก การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้รับการพัฒนาผ่านระบบแปลภาษาแบบทันทีที่รองรับการสนทนาสดระหว่างผู้พูดต่างภาษา ทำให้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการเจรจา

ธุรกิจเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว โดยระบบสามารถวิเคราะห์และปรับแต่งการแปลให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมในด้านการศึกษา ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งความรู้จากสถาบันการศึกษาทั่วโลก ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ข้ามพรมแดน ขณะที่ในมิติธุรกิจ ช่วยให้องค์กรสื่อสารกับลูกค้าและพันธมิตรในต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการเข้าถึงสื่อบันเทิงและเนื้อหาดิจิทัลข้ามวัฒนธรรมที่สะดวกขึ้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาระบบยังต้องคำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรมและการรักษาอัตลักษณ์ทางภาษาของแต่ละชุมชน

2. การลดอุปสรรคด้านภาษาในธุรกิจและการท่องเที่ยว ปัญญาประดิษฐ์ในการแปลภาษาได้สร้างการเปลี่ยนแปลงสำคัญในภาคธุรกิจและการท่องเที่ยว ในด้านธุรกิจ ระบบแปลภาษาอัจฉริยะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพหลายด้าน ได้แก่ การเจรจาธุรกิจผ่านระบบแปลภาษาแบบทันทีในการประชุมออนไลน์ การแปลเนื้อหาการตลาดและเว็บไซต์เพื่อรองรับตลาดต่างประเทศ การให้บริการลูกค้าผ่านแชทบอทหลายภาษา และการจัดการเอกสารธุรกิจระหว่างประเทศด้วยระบบแปลอัตโนมัติ (นรินทรทิพย์ ทองศรี, 2567) ปัญญาประดิษฐ์ช่วยในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรข้ามชาติ โดยเฉพาะการสื่อสารภายในและการฝึกอบรมสำหรับการท่องเที่ยว ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้ปฏิวัติการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการผ่านแอปพลิเคชันแปลภาษาที่แปลการสนทนา ป้ายบอกทาง และเมนูอาหารแบบทันที รวมถึงมีการพัฒนาระบบนำเที่ยวเสมือนและแอปพลิเคชันข้อมูลการท่องเที่ยวหลายภาษา อย่างไรก็ตาม การพัฒนาระบบแปลภาษาต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความเหมาะสมทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะในเอกสารสำคัญและการสื่อสารที่ต้องการความละเอียดอ่อน

3. ความสามารถในการปรับแต่งการแปลให้เหมาะสมกับบริบท การปรับแต่งการแปลให้เหมาะสมกับบริบทเป็นคุณลักษณะสำคัญของระบบแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์ที่มีประสิทธิภาพ โดยระบบต้องสามารถวิเคราะห์และเข้าใจบริบทแวดล้อมของเนื้อหา เพื่อให้ผลลัพธ์การแปลมีความถูกต้องและเป็นธรรมชาติ ครอบคลุมทั้งมิติด้านวัฒนธรรม สังคม และการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ระบบการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์สมัยใหม่สามารถจดจำและเรียนรู้รูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย ทั้งภาษาทางการ ภาษาพูด ศัพท์เฉพาะทาง และสำนวนต่าง ๆ รวมถึงการระบุความ

แตกต่างของการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ เช่น การสนทนาทางธุรกิจ การสื่อสารในชีวิตประจำวัน หรือการเขียนเชิงวิชาการ นอกจากนี้ ระบบยังต้องสามารถรักษาน้ำเสียงและอารมณ์ของต้นฉบับ วิเคราะห์และถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ขัน ความสุภาพ หรือความเป็นทางการ พร้อมทั้งคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้รับสาร การพัฒนาความสามารถนี้อาศัยการเรียนรู้จากฐานข้อมูลขนาดใหญ่และเทคนิคการประมวลผลภาษาธรรมชาติขั้นสูง อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นความท้าทายเนื่องจากความซับซ้อนของภาษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ

ความท้าทายของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการแปลภาษา

ความท้าทายของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการแปลภาษามีหลายประการที่สำคัญ โดยเฉพาะด้านความถูกต้องและความแม่นยำ แม้เทคโนโลยีจะพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่ยังมีข้อจำกัดในการเข้าใจบริบททางวัฒนธรรม อารมณ์ และความหมายแฝงที่ซับซ้อน ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) มักมีปัญหาในการแปลคำที่มีความหมายหลากหลาย สำนวน และการใช้ภาษาเชิงอุปมาอุปไมยความท้าทายสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ การรักษาความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล ความเท่าเทียมในการเข้าถึงเทคโนโลยีสำหรับภาษาท้องถิ่น การพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไปซึ่งอาจส่งผลต่อทักษะทางภาษาของมนุษย์ในระยะยาว และการขาดมาตรฐานสากลในการประเมินคุณภาพการแปลด้วย ปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยเฉพาะในบริบทที่ต้องการความถูกต้องสูง เช่น เอกสารทางกฎหมายหรือทางการแพทย์ (ปาริตา ไพศาลรุ่งพนา พร้อมคณะ, 2567)

1. ความไม่สมบูรณ์ของการแปลในบริบททางวัฒนธรรม เป็นความท้าทายสำคัญของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการแปลภาษา ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะแปลคำศัพท์และไวยากรณ์ได้แม่นยำ แต่มีข้อจำกัดในการเข้าใจและถ่ายทอดความหมายที่ลึกซึ้งทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะคำที่มีความหมายเฉพาะในแต่ละวัฒนธรรมการแปลสำนวน คำพังเพย และสุภาษิตเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง เนื่องจากเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละสังคม ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อาจไม่เข้าใจนัยแฝงและความหมายเชิงเปรียบเทียบได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ระดับความสุภาพและการใช้คำสรรพนามที่เหมาะสมในแต่ละวัฒนธรรมก็เป็นประเด็นท้าทาย เพราะแต่ละภาษามีระบบการใช้คำที่สะท้อนลำดับชั้นทางสังคมที่แตกต่างกันปัญญาประดิษฐ์ (AI) ยังมีปัญหาในการแปลอารมณ์และความรู้สึกที่แฝงในภาษา โดยเฉพาะในงานวรรณกรรมหรือบทกวี ความท้าทายเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในอนาคตอาจต้องผสมผสานความรู้ด้านมานุษยวิทยาและวัฒนธรรมศึกษาเพื่อให้การแปลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ในกรณี "ความไม่สมบูรณ์ของการแปลในบริบททางวัฒนธรรม" หากมีสำนวนภาษาอังกฤษอย่าง "kick the bucket" ซึ่งหมายถึง เสียชีวิต แต่ AI อาจแปลตรงตัวว่า "เตะถังน้ำ" ซึ่งไม่สอดคล้องกับความหมายในเชิงวัฒนธรรมและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ (ชมพูนุท ถาวรวงศ์, 2563)

แม้ความอ่อนไหวในเรื่องอคติทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น คำว่า "nurse" ที่ในบางกรณี AI อาจแปลว่า "พยาบาลหญิง" ทั้งที่จริง ๆ แล้วอาจหมายถึงพยาบาลชายก็ได้ ซึ่งสะท้อนถึงอคติทางเพศที่แฝงอยู่ในระบบการแปลโดยไม่ตั้งใจ ดังนั้น การยกตัวอย่างเช่นนี้ช่วยให้เห็นชัดว่า แม้ AI จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร แต่ก็ยังต้องอาศัยการตรวจสอบและการตีความจากมนุษย์เพื่อป้องกันการสื่อสารที่คลาดเคลื่อนหรือก่อให้เกิดอคติทางวัฒนธรรม

2. ความอ่อนไหวในเรื่องอคติทางภาษาและวัฒนธรรม จัดเป็นประเด็นสำคัญในการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการแปลภาษา นรินทรทิพย์ ทองศรี (2565) ชี้ว่าระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) มักได้รับอิทธิพลจากอคติที่แฝงในข้อมูลฝึกฝน ซึ่งอาจทำให้เกิดการแปลที่มีความเอนเอียงทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะในการแปลคำศัพท์เกี่ยวกับเพศสภาพ เชื้อชาติ ศาสนา และประเด็นทางสังคมที่อ่อนไหวความไม่สมดุลของอำนาจระหว่างภาษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการแปล โดยภาษาที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจและการเมืองมากกว่ามักได้รับการพัฒนาระบบแปลที่ดีกว่า ขณะที่ภาษาที่อ่อนแออาจได้รับการพัฒนาน้อยกว่าการรักษาความละเอียดอ่อนในการแปลคำที่มีความหมายเชิงวัฒนธรรมเฉพาะเป็นความท้าทายสำคัญ โดยเฉพาะเมื่อคำนั้นมีความหมายและความรู้สึกที่แตกต่างในแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงมาตรฐานความเหมาะสมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) จึงต้องให้ความสำคัญกับการลดอคติและส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความท้าทายด้านเทคนิค เช่น ความถูกต้องและความสับสนของความท้าทายด้านเทคนิคในการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์เป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการแปล เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่ยังมีข้อจำกัดด้านความถูกต้องและความสับสน โดยเฉพาะในประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนหรือความกำกวมทางความหมายความท้าทายประการแรกคือการรักษาความสอดคล้องของการแปลในระดับเอกสาร เนื่องจาก ปัญญาประดิษฐ์ (AI) มักประมวลผลเป็นประโยค ๆ ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหาหรือการใช้คำศัพท์ที่ไม่สม่ำเสมอ ด้านความสับสนของภาษา ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ยังมีข้อจำกัดในการสร้างประโยคที่เป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะในการแปลบทกวี บทความวิชาการ หรือเอกสารกฎหมายนอกจากนี้ ยังมีความท้าทายในการจัดการคำศัพท์เฉพาะทาง การรักษาโครงสร้างทางไวยากรณ์ระหว่างภาษาที่แตกต่างกัน และการพัฒนาระบบให้เรียนรู้และปรับตัวจากข้อผิดพลาด รวมถึงการพัฒนาระบบตรวจสอบคุณภาพที่แม่นยำ เพื่อยกระดับคุณภาพการแปลให้ใกล้เคียงกับการแปลโดยมนุษย์ (สุติเทพ ศิริพิพัฒน์กุล และคณะ, 2567)

ทิศทางในอนาคตของการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (AI) สำหรับการแปลภาษา

ทิศทางในอนาคตของการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์สำหรับการแปลภาษามีแนวโน้มที่น่าสนใจหลายประการ ศิริธรม์ ภาคสุวรรณ (2564) วิเคราะห์ว่า เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะมุ่งเน้นการเพิ่มความสามารถในการเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมและสร้างผลลัพธ์การแปลที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น โดยระบบจะสามารถเรียนรู้และปรับตัวตามการใช้งานจริงแนวโน้มสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ การผสมผสานเทคโนโลยีการประมวลผลเสียงและภาพ การพัฒนาฐานข้อมูลภาษาท้องถิ่นและภาษาที่ใช้น้อย การพัฒนาเทคโนโลยีด้านความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ระบบตรวจสอบคุณภาพการแปลแบบอัตโนมัติ และการพัฒนาระบบที่ทำงานร่วมกับมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการเป็นเครื่องมือสนับสนุนนักแปลมืออาชีพมากกว่าการทดแทนมนุษย์อย่างสมบูรณ์

1. การบูรณาการปัญญาประดิษฐ์ (AI) กับความรู้ด้านวัฒนธรรม การบูรณาการปัญญาประดิษฐ์กับความรู้ด้านวัฒนธรรมเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาระบบแปลภาษาในอนาคต กาญจนา หอมนาน และคณะ (2567) เสนอว่าการผสมผสานองค์ความรู้ด้านมานุษยวิทยาและวัฒนธรรมศึกษาเข้ากับระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะช่วยยกระดับการแปลให้มีความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรมมากขึ้น การพัฒนาฐานข้อมูลความรู้ทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมจะช่วยให้ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้าใจบริบททางวัฒนธรรมได้ดีขึ้น โดยระบบต้องสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาษา วิถีชีวิต ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละสังคม นอกจากนี้ การพัฒนาอัลกอริทึมที่วิเคราะห์แนวโน้มทางวัฒนธรรมได้ลึกซึ้งขึ้นจะช่วยในการแปลสำนวนและการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบได้แม่นยำขึ้นระบบควรสามารถเรียนรู้และปรับตัวจากข้อมูลป้อนกลับของผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้งานจริง รวมถึงมีเครื่องมือตรวจสอบความเหมาะสมทางวัฒนธรรมของการแปล การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมในการพัฒนาระบบจะช่วยให้เทคโนโลยีการแปลมีความละเอียดอ่อนและเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากขึ้น นำไปสู่การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงลึกสำหรับการแปลภาษาเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับการแปลด้วยปัญญาประดิษฐ์ การพัฒนาสถาปัตยกรรมโครงข่ายประสาทเทียมแบบใหม่ที่ซับซ้อนและลึกขึ้น ช่วยเพิ่มความสามารถในการเข้าใจบริบทและความหมายของภาษาอย่างมีนัยสำคัญการพัฒนาโมเดลภาษาขนาดใหญ่ที่เรียนรู้จากข้อมูลมหาศาล จะช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคำและประโยคในระดับที่ซับซ้อนขึ้น เทคนิคการเรียนรู้แบบถ่ายโอนมีบทบาทสำคัญสำหรับภาษาที่มีข้อมูลจำกัด โดยนำความรู้จากภาษาหลักมาประยุกต์ใช้กับภาษาอื่นการพัฒนาเทคนิคการประมวลผลแบบความสนใจที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จะช่วยให้ระบบจับความสัมพันธ์ระยะไกลระหว่างคำได้ดีขึ้น ส่งผลให้การแปลถูกต้องและเป็นธรรมชาติมากขึ้น ขณะที่การเรียนรู้แบบหลายภารกิจช่วยให้โมเดลเข้าใจภาษาในหลายมิติพร้อมกันการพัฒนาเทคนิคการบีบอัดโมเดลและการเพิ่มประสิทธิภาพ จะช่วยให้ระบบทำงานเร็วขึ้นโดยใช้ทรัพยากรน้อยลง รวมถึงการพัฒนาระบบการประเมินผลและการปรับปรุงตนเองอัตโนมัติ จะช่วยให้โมเดลเรียนรู้และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องจากข้อมูลป้อนกลับในการใช้งานจริง (ซัชชน ดำรงเอกอรุณ และคณะ, 2566)

3. การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันวิชาการ ถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์ให้มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์การใช้งานจริง โดยแต่ละภาคส่วนมีบทบาทและความเชี่ยวชาญที่เติมเต็มซึ่งกันและกัน ภาครัฐมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายมาตรฐาน และกรอบการดำเนินงานที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ขณะที่ภาคเอกชนมีความคล่องตัวในการพัฒนาเทคโนโลยีและนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว ส่วนสถาบันวิชาการมีความเข้มแข็งด้านการวิจัย

พื้นฐานและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Le, 2024) การบูรณาการความร่วมมือระหว่างทั้งสามภาคส่วนสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการแปลภาษาที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย บริษัทเทคโนโลยี และหน่วยงานภาครัฐ การสร้างแพลตฟอร์มแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษาขนาดใหญ่ที่ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน การจัดทำโครงการวิจัยร่วมที่มีโจทย์มาจากความต้องการของภาคธุรกิจและสังคม ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ผสมผสานทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริงนอกจากนี้ ความร่วมมือระหว่างภาคส่วนยังช่วยเร่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งบริษัท Spin-off จากมหาวิทยาลัย การอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กร ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมด้านการแปลภาษาให้เข้มแข็งและยั่งยืน สามารถพัฒนาเทคโนโลยีที่ตอบโจทย์การใช้งานจริงและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในระยะยาว

กรณีศึกษา: ตัวอย่างการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการแปลภาษา

การประยุกต์ใช้ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการแปลภาษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง Google Translate เป็นตัวอย่างที่โดดเด่น โดยในปี 2016 ได้ปรับใช้ Neural Machine Translation (NMT) ทำให้คุณภาพการแปลดีขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะในคู่ภาษาที่มีโครงสร้างแตกต่างกัน เช่น อังกฤษ-จีน หรือ อังกฤษ-ญี่ปุ่น (นรินทร์ทิพย์ ทองศรี, 2567) DeepL Translator ใช้เทคนิค Convolutional Neural Networks (CNN) ร่วมกับฐานข้อมูลคู่ประโยคขนาดใหญ่ ให้ผลการแปลที่เป็นธรรมชาติและถูกต้องตามบริบท ขณะที่ SYSTRAN Pure Neural Server ออกแบบมาสำหรับองค์กรโดยเฉพาะ สามารถปรับแต่งด้วยข้อมูลเฉพาะทางในประเทศ ไทย NECTEC ได้พัฒนาระบบแปลภาษาไทย-อังกฤษโดยใช้ NMT และฐานข้อมูลภาษาไทยขนาดใหญ่ แม้จะยังมีข้อจำกัดด้านความแม่นยำ ส่วน Baidu Translate จากจีนใช้เทคนิค Multi-task Learning ที่เรียนรู้การแปลพร้อมกับงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การรู้จำเสียงพูด การแปลงข้อความเป็นเสียงกรณีศึกษาเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการแปลภาษา โดยแต่ละระบบมีจุดเด่นและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน การเลือกใช้งานจึงควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และบริบท

1. การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในแพลตฟอร์มแปลภาษา ได้พัฒนาอย่างก้าวกระโดดในทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะ Google Translate และ DeepL ที่เป็นผู้นำระดับโลก ทั้งคู่ใช้เทคโนโลยี Neural Machine Translation (NMT) เป็นหลัก โดย Google Translate เริ่มใช้ระบบ Google Neural Machine Translation (GNMT) ตั้งแต่ปี 2016 ช่วยเพิ่มความแม่นยำและความเป็นธรรมชาติของการแปลอย่างมีนัยสำคัญ (กุสุมา เรื่องพัฒนกุล, 2567) Google Translate รองรับกว่า 100 ภาษา สามารถแปลได้ทั้งข้อความ เสียง รูปภาพ และการแปลแบบเรียลไทม์ผ่านกล้องมือถือ ระบบ NMT ใช้ Deep Learning วิเคราะห์บริบททั้งประโยค ทำให้ผลลัพธ์สอดคล้องกับวัฒนธรรมปลายทาง ส่วน DeepL แม้รองรับภาษาน้อยกว่า แต่โดดเด่นด้านความแม่นยำในกลุ่มภาษายุโรป ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และคลังข้อมูล Linguae ที่พัฒนาเอง ทำให้รักษาน้ำเสียงต้นฉบับได้ดีทั้งสองแพลตฟอร์มพัฒนาฟีเจอร์พิเศษมากมาย เช่น การแปลเอกสารที่รักษารูปแบบ การแปลเว็บไซต์ และการรองรับ API มีระบบ Continuous Learning ที่ปรับปรุงคุณภาพจากฟีดแบ็กผู้ใช้ ล่าสุดยังพัฒนาความเข้าใจบริบททางวัฒนธรรม การแปลสำนวน และการปรับระดับความสุภาพ แต่ยังไม่แนะนำให้มีการตรวจสอบโดยมนุษย์สำหรับงานสำคัญ

2. บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการแปลภาษาในองค์กรระหว่างประเทศ ปัญญาประดิษฐ์มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนงานแปลขององค์กรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในองค์การสหประชาชาติ (UN) และสหภาพยุโรป (EU) ที่ต้องจัดการกับปริมาณงานแปลจำนวนมาก การนำ AI มาใช้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนได้อย่างมีนัยสำคัญ (สุดาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์, 2564) UN ได้พัฒนาระบบ UN Neural Machine

Translation (UNMT) สำหรับแปลเอกสารระหว่าง 6 ภาษาทางการ โดยระบบได้รับการฝึกฝนด้วยคลังข้อมูลเอกสารทางการโดยเฉพาะ ทำให้สามารถแปลศัพท์เฉพาะทางและสำนวนทางการทูตได้อย่างแม่นยำ ด้าน EU ใช้ระบบ eTranslation ในการแปลระหว่าง 24 ภาษาทางการ ครอบคลุมทั้งเอกสารทั่วไปและเอกสารทางกฎหมายที่ซับซ้อนองค์กรระหว่างประเทศขนาดใหญ่อื่น ๆ เช่น ธนาคารโลก WTO และ WHO ได้พัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) สำหรับการแปลที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลคำศัพท์เฉพาะทางปัญญาประดิษฐ์ (ปัญญาประดิษฐ์ (AI)) ยังช่วยในการแปลเอกสารประกอบการประชุมนานาชาติ แต่สำหรับการแปลแบบล่ามองค์กรส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพาล่ามมนุษย์เป็นหลักแม้ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะมีบทบาทสำคัญ แต่องค์กรระหว่างประเทศยังคงใช้นักแปลมืออาชีพในการตรวจสอบคุณภาพ โดยเฉพาะสำหรับเอกสารสำคัญ โดยปัญญาประดิษฐ์ (AI) ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพมากกว่าการทดแทนนักแปลมนุษย์ทั้งหมด

สรุป

การปฏิบัติการแปลภาษาด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้เปลี่ยนโฉมหน้าการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในยุคดิจิทัล เทคโนโลยี Neural Machine Translation และการเรียนรู้เชิงลึกช่วยยกระดับคุณภาพการแปลให้แม่นยำและเป็นธรรมชาติมากขึ้น แพลตฟอร์มชั้นนำอย่าง Google Translate และ DeepL สามารถเข้าใจบริบทและความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีขึ้น ส่งผลให้องค์กรระหว่างประเทศนำมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแปลเอกสารสำคัญ ผลกระทบเชิงบวกที่เห็นได้ชัดคือการลดอุปสรรคด้านภาษา ผ่านการเข้าถึงเทคโนโลยีต้นทุนต่ำ ทำให้ผู้คนทุกระดับเศรษฐกิจสามารถสื่อสารข้ามภาษาได้ นอกจากนี้ AI ยังช่วยให้การแปลมีความสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในเอกสารทางเทคนิคและเอกสารมาตรฐาน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้คนเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ่านการแปลที่คำนึงถึงบริบท

ความท้าทายสำคัญยังคงอยู่ ได้แก่ การรักษาความถูกต้องในเนื้อหาเฉพาะทาง การเข้าใจนัยทางวัฒนธรรมที่ซับซ้อน การรักษาอารมณ์และน้ำเสียงของต้นฉบับ รวมถึงความเสี่ยงจากการพึ่งพา AI มากเกินไป ซึ่งอาจลดทักษะการเรียนรู้ภาษา ในด้านวิชาชีพ AI ได้เปลี่ยนบทบาทของนักแปลเป็นผู้ตรวจสอบและปรับแต่ง ทำให้ต้องพัฒนาทักษะใหม่ในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยี

การผสมผสานระหว่าง AI และการตรวจสอบโดยมนุษย์ยังคงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพที่สุด แนวทางพัฒนาในอนาคตควรมุ่งเน้นการสร้างระบบที่เข้าใจมิติทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง การสร้างฐานข้อมูลคำศัพท์เฉพาะทางที่ครอบคลุม การพัฒนาระบบการเรียนรู้ต่อเนื่อง การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักพัฒนาปัญญาประดิษฐ์และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงการพัฒนามาตรฐานการประเมินคุณภาพที่ครอบคลุมทั้งความถูกต้องทางภาษาและความเหมาะสมทางวัฒนธรรม

อนาคตของการแปลภาษาด้วย AI มุ่งสู่ระบบที่เข้าใจบริบททางวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น ปรับรูปแบบการแปลให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหลากหลาย และสามารถผสมผสานกับเทคโนโลยีอื่นเพื่อสร้างระบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา หอมนาน ไพโรจน์ ด้วนนคร และประเวศ เวชชะ. (2567). ปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้: กรณีศึกษาที่ BTIS. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.), 6(4), 219–228.

- กุสุมา เรื่องพัฒนกุล. (2567). กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษานักศึกษาศาสาภาษาอังกฤษที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 11(2), 1–18.
- จตุพร แทนเถื่อน และธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. (2566). การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน. Journal of Applied Education, 1(4), 23–28.
- ฉันทนา ปาปัดถา. (2562). พัฒนาการของเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม. วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร. พระนคร, 4(2), 72–83.
- ชมพูนุท ถาวรวงศ์. (2563). บริบททางวัฒนธรรมในการแปล. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 3(2), 110–119.
- ชัชชน ดำรงเอกอรุณ ลูกเกต พิสิฐพิพัฒนา สัจจาภรณ์ ไฉจรรยา และณัฐโชติ พรหมฤทธิ์. (2566). การพัฒนาระบบตรวจจับและแปลงภาษามือไทยเป็นภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้เชิงลึก. KKU Science Journal, 51(3), 216–225.
- ณัฐศรีณย์ บำรุงศรี และจตุวิทย์ แก้วสุวรรณ. (2564). การศึกษาการแปลคำศัพท์โลจิสติกส์จากภาษาอังกฤษสู่ภาษาไทยและภาษาจีน. วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน, 8(1), 297–312.
- นรินทร์ทิพย์ ทองศรี. (2567). การวิเคราะห์เปรียบเทียบการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างผู้แปลที่เป็นมนุษย์และโปรแกรมแปลภาษา (Artificial Intelligence: AI ChatGPT). วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 43(2), 99–122.
- ปาริตา ไพศาลรุ่งพนา พัฒน์ศรีญ์ เลหาไพบุลย์ อรณิชา คงวุฒิ และวุฒิรงค์ คงวุฒิ. (2567). บทบาทประโยชน์ และความท้าทายของการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 18(3), 1–14.
- ศิริโรตม์ ภาคสุวรรณ. (2564). บทบาทของประเทศไทยในการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์. วารสารปรัชญาปริทรรศน์, 26(1), 137–145.
- สุดาว เลิศวิสุทธิไพบุลย์. (2564). เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับงานการยศาสตร์. วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ, 14(1), 1–4.
- สุดิเทพ ศิริพิพัฒนกุล ศรีนัย พรชัยวิศิษฐ์ และพัชราวดี ศรีบุญเรือง. (2567). ChatGPT เทคโนโลยีแชทบอทอัจฉริยะเพื่อการเรียนรู้แห่งอนาคต. วารสารครุศาสตร์, 52(2), 7-16.
- เอกชัย พุ่มดวง และยุสนีย์ โสมทัศน์. (2567). ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน. Journal of Roi Kaensarn Academi, 9(4), 448–466.
- Hofstede G. & Hofstede G. J. (2005). Cultures and organizations: Software of the mind (2nd ed.). New York, NY: McGraw-Hill.
- Kumar K. Faiz A. Shruti K. Chhabra M. and Setia S. (2024) "Translation Systems: A Synoptic Survey of Deep Learning Approaches and Techniques," 2024 11th International Conference on Reliability, Infocom Technologies and Optimization (Trends and Future Directions) (ICRITO), Noida, India, pp. 1-6.
- Le D. (2024). Investigating how cultural differences influence the translation process and the strategies used by translators to bridge cultural gaps. Journal of Translation and Language Studies, 5(3), 26–36.

Shahmerdanova, R. (2025). Artificial Intelligence in Translation: Challenges and Opportunities. *Acta Globalis Humanitatis et Linguarum*, 2(1), 62–70.

นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล ENGLISH LEARNING INNOVATION FOR DISSEMINATION OF BUDDHIST PRINCIPLES THE DIGITAL ERA

พระกิตติพงษ์ นางเมาะ, พระนพดล ปันมะ, พระชัยนันท์ สีแก้ว

Phra Kitiphong Nangmo, Phra Noppadon Panma, Phra Chainan Seekaew

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University; Lanna Campus

Corresponding Author E-Mail: Noppadon_papatsaravangso@hotmail.com

Received June 11, 2025

Revised August 14, 2025

Accepted August 25, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเผยแผ่หลักธรรมพระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล โดยมุ่งวิเคราะห์การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนารูปแบบการเผยแผ่ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย การศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการประกอบด้วยงานวิจัย บทความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและเทคโนโลยีการศึกษาในยุคดิจิทัล ผลจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า นวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) ระบบการเรียนรู้แบบปรับตัว (Adaptive Learning) ที่ปรับเนื้อหาตามความสามารถของผู้เรียน (2) เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริมและเสมือน (AR/VR) ที่สร้างประสบการณ์การเรียนรู้แบบ immersive และ (3) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์และปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน การศึกษายังเน้นย้ำความสำคัญของการบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยยังคงรักษาแก่นแท้ของหลักธรรมพระพุทธศาสนาไว้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายมุ่งเน้นการสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาหลักสูตรและแพลตฟอร์มดิจิทัลที่รองรับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับสากลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

คำสำคัญ: พระพุทธศาสนา, นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, เผยแผ่หลักธรรม, เทคโนโลยีดิจิทัล, ยุคดิจิทัล

Abstract

This academic article aims to investigate English language learning innovations for Buddhist principles dissemination in the digital era. The study focuses on analyzing digital technology applications to develop propagation methods that align with target audience behaviors. The research employs document analysis and synthesis, examining academic literature including research papers, articles, and documents related to Buddhist propagation and educational technology in the digital age. Findings reveal that effective learning innovations comprise three key components: (1) Adaptive Learning systems that customize content according to learner capabilities, (2) Augmented Reality and Virtual Reality (AR/VR) technologies that create immersive learning experiences, and (3) Artificial Intelligence applications for content analysis and optimization tailored to individual learners. The study emphasizes the importance of integrating modern technology while preserving the authentic

essence of Buddhist teachings. Policy recommendations focus on encouraging relevant organizations to develop curricula and digital platforms that support effective and sustainable international Buddhist propagation.

Keywords: Buddhism, English Language Learning Innovation, Dharma Dissemination, Digital Technology, Digital Era

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกมีการเชื่อมโยงถึงกันอย่างไร้พรมแดน การเผยแผ่พระพุทธศาสนามีความสำคัญอย่างยิ่งในการนำเสนอหลักธรรมคำสอนที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ ท่ามกลางความวุ่นวายและความท้าทายของสังคมโลกปัจจุบัน หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาสามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการเยียวยาจิตใจและแก้ไขปัญหาสังคมได้อย่างยั่งยืน พระพุทธศาสนาได้นำเสนอแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สมดุลระหว่างการพัฒนาทางวัตถุและจิตใจ อันเป็นทางสายกลางที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน (พระครูวิโรจน์กาญจนเขต และพระครูสิริกาญจนารักษ์, 2563) ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศและวัฒนธรรม บทบาทของภาษาอังกฤษในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงผู้คนจากทั่วโลกที่สนใจศึกษาและปฏิบัติธรรม การแปลและถ่ายทอดหลักธรรมคำสอนเป็นภาษาอังกฤษจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาความถูกต้องและความลึกซึ้งของพุทธธรรม ขณะเดียวกันก็ต้องทำให้เข้าใจง่ายและเข้าถึงได้สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ในยุคดิจิทัล การสื่อสารธรรมะด้วยภาษาอังกฤษต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ประการแรกคือการรักษาความถูกต้องและความลึกซึ้งของหลักธรรมในการแปลและถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะศัพท์ธรรมะที่มีความหมายเฉพาะและลึกซึ้ง ประการที่สองคือการปรับรูปแบบการนำเสนอให้เหมาะสมกับสื่อดิจิทัลและพฤติกรรมผู้บริโภคของชนรุ่นใหม่ โดยยังคงรักษาความน่าเชื่อถือและความศักดิ์สิทธิ์ของหลักธรรม ประการที่สามคือการสร้างเนื้อหาที่ตอบโจทย์ความต้องการและความสนใจของผู้คนในยุคปัจจุบัน ที่ต้องการความรู้และแนวทางปฏิบัติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลยังต้องคำนึงถึงการสร้างชุมชนออนไลน์ที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสนับสนุนการปฏิบัติธรรมร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์อย่างชาญฉลาดจะช่วยขยายการเข้าถึงธรรมะไปยังกลุ่มคนรุ่นใหม่และผู้สนใจจากทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดการใช้เทคโนโลยีและภาษาอังกฤษในการเผยแผ่ธรรมะกลายเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงแก่นแท้ของพุทธธรรม หรือทำให้การปฏิบัติธรรมกลายเป็นเพียงกระแสนิยมชั่วคราว

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในบริบทโลกปัจจุบันจึงต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างความรู้ความเข้าใจในหลักธรรม ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างสรรค์การเผยแผ่ธรรมะที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงผู้คนในวงกว้าง โดยยังคงรักษาความถูกต้องและความลึกซึ้งของพุทธธรรมไว้ได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น บทความนี้จะมุ่งเน้นแนวทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาผ่านสื่อภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัย วิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล โดยเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างกลยุทธ์การสื่อสารธรรมะที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับสากลอย่างมีประสิทธิภาพการเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล โดยเน้นการประยุกต์ใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลและการสร้างกลยุทธ์การสื่อสารธรรมะที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับสากลอย่างมีประสิทธิภาพ

พัฒนาการของการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ

พระพุทธศาสนาได้แผ่ขยายจากชมพูทวีปสู่นานาชาติประเทศผ่านระยะเวลาอันยาวนาน โดยเริ่มต้นอย่างเป็นทางการในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช ผู้ทรงส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังดินแดนต่าง ๆ 9 สาย (อุทิส ศิริวรรณ, 2560) การเผยแผ่ในระยะแรกมุ่งเน้นไปยังดินแดนใกล้เคียงในเอเชีย ก่อนที่จะขยายวงกว้างสู่ภูมิภาคอื่นทั่วโลก ในยุคปัจจุบัน การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในโลกตะวันตกมีรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม โดยเน้นการปรับให้เข้ากับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวตะวันตก ศูนย์ปฏิบัติธรรมและวัดพุทธในต่างประเทศได้พัฒนารูปแบบการสอนที่เรียบง่าย เน้นการปฏิบัติมากกว่าพิธีกรรม และใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสารธรรมะ (พระมหาจักรพล สิริโร, 2563) นอกจากนี้ ยังมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแผ่ เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ แอปพลิเคชัน และสื่อสังคมออนไลน์ กรณีศึกษาที่โดดเด่นของความสำเร็จในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ คือ การเติบโตของพระพุทธศาสนาในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ 1960-1970 ที่เกิดกระแสความสนใจในการปฏิบัติสมาธิภาวนาอย่างกว้างขวาง สำนักปฏิบัติธรรมหลายแห่งได้ก่อตั้งขึ้นและได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จประกอบด้วย

1. ยุคการเผยแผ่แบบดั้งเดิม (Traditional Era) การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโบราณมีพัฒนาการสำคัญในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช (ราว 268-232 ก่อนคริสตกาล) ซึ่งทรงส่งพระธรรมทูต 9 สายออกประกาศพระศาสนาทั้งในและนอกชมพูทวีป ส่งผลให้พระพุทธศาสนาเถรวาทเผยแผ่ไปยังดินแดนต่าง ๆ อาทิ ศรีลังกา พม่า และเอเชียกลาง (นาวัน วงศ์รัตนมัจฉา, 2556) ในส่วนของการเผยแผ่สู่ประเทศจีน พระภิกษุที่มีบทบาทสำคัญได้เดินทางจากจีนสู่ชมพูทวีปเป็นเวลา 17 ปี เพื่อศึกษาพระพุทธศาสนา ณ มหาวิทยาลัยนาลันทา และนำคัมภีร์กลับไปแปลเป็นภาษาจีน ซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำให้พระพุทธศาสนาขยายวงกว้างขึ้นในประเทศจีน (ศุภสิณี รัตตะคุ และคณะ, 2565) เส้นทางสายไหมมีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา นอกเหนือจากการเป็นเส้นทางการค้า ยังเป็นเส้นทางแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความเชื่อ โดยเฉพาะในบริเวณเมืองโบราณ เช่น คูชา ทูรปาน และดุหนว ซึ่งพัฒนาเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่สำคัญ นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา อาทิ มหาวิทยาลัยนาลันทา วิกรมศิลา และตักศิลา ได้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการศึกษา การผลิตพระธรรมทูต และการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งมีอิทธิพลต่อประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาจนถึงปัจจุบัน

2. ยุคการฟื้นฟูและการปรับตัว (Modern Revival Era) การฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในยุคสมัยใหม่มีพัฒนาการสำคัญในช่วงศตวรรษที่ 19-20 โดยเฉพาะในประเทศอินเดีย ซึ่งปรากฏการณ์สำคัญคือการนำชาวอินเดียในวรรณะจัณฑาลกว่า 500,000 คน เข้าสู่พระพุทธศาสนาในปี พ.ศ. 2499 เพื่อหลุดพ้นจากระบบวรรณะ ก่อให้เกิดความตื่นตัวในการศึกษาพระพุทธศาสนาในฐานะเครื่องมือพัฒนาสังคม (พระภมร ฐิริปัญโญ และพระปลัดอร่าม เรนโท, 2566) การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในโลกตะวันตกเริ่มชัดเจนในศตวรรษที่ 19 ผ่านการศึกษาเชิงวิชาการและการแปลคัมภีร์จากภาษาบาลีและสันสกฤต ต่อมาในศตวรรษที่ 20 แนวคิดทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะเรื่องสติ (mindfulness) ได้รับการยอมรับในวงการศึกษาและการแพทย์ตะวันตก ควบคู่กับการก่อตั้งองค์กรพุทธศาสนานานาชาติที่สำคัญ เช่น องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก ในปี พ.ศ. 2493 และสภาสงฆ์สากล การแปลคัมภีร์และหนังสือธรรมะเป็นภาษาต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่สากล โดยพัฒนาจากการแปลพระไตรปิฎกและคัมภีร์สำคัญ สู่อุปกรณ์เขียนร่วมสมัย และสื่อการสอนธรรมะในรูปแบบต่าง ๆ การพัฒนาคำศัพท์และวิธีการอธิบายธรรมะที่เหมาะสมกับบริบททาง

ภาษาและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และความเข้าใจระหว่างนิกายต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาทั่วโลก

3. ยุคดิจิทัลและการเชื่อมโยงทั่วโลก (Digital Globalization Era) การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลได้พัฒนาอย่างก้าวกระโดดผ่านสื่อสังคมออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัล (พระครูวินัยธรวิสุทธิกร อภิรักษ์ และคณะ, 2567) ได้ชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิธีการเข้าถึงธรรมะ โดยเฉพาะผ่านช่องทาง YouTube Facebook และ Podcast ที่เอื้อให้ผู้สนใจสามารถเข้าถึงเนื้อหาทางพระพุทธศาสนาได้อย่างไร้ขีดจำกัด การพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสามประการ ได้แก่ (1) การพัฒนาเครือข่ายพุทธศาสนิกชนระดับโลกผ่านเทคโนโลยี ก่อให้เกิดชุมชนออนไลน์ที่เชื่อมโยงผู้คนข้ามวัฒนธรรม (2) การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และปฏิบัติธรรมออนไลน์ อาทิ แอปพลิเคชันสำหรับการนั่งสมาธิ การฟังธรรม และพระไตรปิฎกดิจิทัล และ (3) การปรับตัวของพระสงฆ์และองค์กรพุทธศาสนาสู่ยุคดิจิทัล ผ่านการพัฒนาทักษะการสื่อสารธรรมะออนไลน์และการจัดตั้งหน่วยงานด้านสื่อดิจิทัล อย่างไรก็ตาม การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลยังต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้เทคโนโลยีและการรักษาแก่นแท้ของพระธรรม รวมถึงการจัดการความท้าทายด้านความน่าเชื่อถือของข้อมูลและการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายในโลกเสมือนจริง แม้รูปแบบการเผยแผ่จะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย แต่แก่นแท้ของพระธรรมยังคงได้รับการรักษาและสืบทอดอย่างต่อเนื่อง

นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากด้วยการพัฒนาของเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (พระครูวินัยธรวิสุทธิกร อภิรักษ์ และคณะ, 2567) ในปัจจุบัน นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้พัฒนาไปอย่างก้าวกระโดด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ที่หลากหลาย เช่น Coursera, edX และ Udemy ที่นำเสนอหลักสูตรภาษาอังกฤษจากสถาบันการศึกษาชั้นนำทั่วโลก รวมถึงแพลตฟอร์มเฉพาะทางด้านภาษาอย่าง BBC Learning English และ British Council ที่นำเสนอเนื้อหาที่เป็นระบบและมีคุณภาพสูง

1. นวัตกรรมการเรียนรู้แบบปรับเหมาะ (Adaptive Learning Innovation) นวัตกรรมการเรียนรู้แบบปรับเหมาะ (Adaptive Learning Innovation) เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้อัลกอริทึมในการประมวลผลข้อมูลพฤติกรรม การเรียนรู้ ผลการทดสอบ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อสร้างโมเดลผู้เรียนที่แม่นยำ (สุนีย์ โคธิรานุรักษ์ และคณะ, 2565) การทำงานของระบบประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การประเมินความรู้พื้นฐานและทักษะของผู้เรียน การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา และการออกแบบเส้นทางการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized Learning Path) ระบบจะติดตามพัฒนาการแบบเรียลไทม์และปรับระดับความยากของเนื้อหาให้เหมาะสมตามความก้าวหน้าของผู้เรียน พร้อมทั้งวิเคราะห์รูปแบบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อยเพื่อให้คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ ระบบยังช่วยให้ผู้สอนสามารถติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกและการรายงานผลแบบเรียลไทม์ รวมถึงความสามารถในการทำนายแนวโน้มผลการเรียนรู้ในอนาคต ซึ่งช่วยให้ผู้สอนสามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนและให้การสนับสนุนได้อย่างทัน่วงที

2. นวัตกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning Innovation) นวัตกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning Innovation) เป็นการบูรณาการระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัล

สมัยใหม่กับหลักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พระศุภชาติ ลำสิงห์ และคณะ (2567) ได้กล่าวถึงว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือน (Virtual Reality: VR) และความจริงเสริม (Augmented Reality: AR) สามารถยกระดับการมีส่วนร่วมและความเข้าใจในเนื้อหาของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ นวัตกรรมดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสี่ประการ ได้แก่ (1) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี VR และ AR ในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสมือนจริง ที่เอื้อต่อการฝึกปฏิบัติทักษะการสื่อสารในบริบทจำลอง (2) ระบบจำลองการสนทนาที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งสามารถปรับระดับความยากและให้ข้อเสนอแนะเฉพาะบุคคล (3) การประยุกต์ใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชัน (Gamification) ในการสร้างแรงจูงใจและความผูกพันในการเรียนรู้ และ (4) แพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการทำงานร่วมกัน นวัตกรรมเหล่านี้ไม่เพียงเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อาทิ ทักษะการทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาศักยภาพในยุคดิจิทัล

3. นวัตกรรมการประเมินและพัฒนาทักษะ (Assessment and Skill Development Innovation)

นวัตกรรมการประเมินและพัฒนาทักษะ (Assessment and Skill Development Innovation) เป็นการบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินและพัฒนาทักษะทางภาษา พระครูปลัดณัฐพล ขนติโล (2563) ได้กล่าวถึงว่า การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์และประเมินทักษะทางภาษาช่วยเพิ่มความแม่นยำในการระบุประเด็นที่ต้องพัฒนาและให้คำแนะนำเฉพาะบุคคล การพัฒนานวัตกรรมดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสี่ประการ ได้แก่ (1) ระบบวิเคราะห์การออกเสียงด้วย AI ที่ใช้เทคโนโลยีประมวลผลเสียงพูดขั้นสูงในการเปรียบเทียบและวิเคราะห์การออกเสียง (2) ระบบประเมินทักษะการเขียนอัตโนมัติที่ใช้อัลกอริทึมประมวลผลภาษาธรรมชาติวิเคราะห์งานเขียนในมิติต่าง ๆ (3) การติดตามและวิเคราะห์พัฒนาการด้วย Big Data ที่ประมวลผลข้อมูลการเรียนรู้เพื่อสร้างภาพรวมพัฒนาการของผู้เรียน และ (4) ระบบเชื่อมต่อการฝึกฝนกับเจ้าของภาษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ นวัตกรรมเหล่านี้มีจุดเด่นร่วมกันในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคล อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การออกแบบระบบที่เหมาะสม การเตรียมความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน และการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาทักษะทางภาษา

การประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ในยุคดิจิทัล การเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้พัฒนารูปแบบและวิธีการให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์เพื่อเข้าถึงพุทธศาสนิกชนทั่วโลก (พระภมร ฐิริปัญโญ และพระปลัดอร่าม เรนโท, 2566) การเผยแผ่ธรรมะผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นช่องทางสำคัญที่ช่วยให้หลักธรรมคำสอนเข้าถึงผู้คนได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Facebook, YouTube, Instagram และ Twitter ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแผ่ธรรมะ โดยพระสงฆ์และองค์กรทางพระพุทธศาสนาได้ใช้ช่องทางเหล่านี้ในการนำเสนอหลักธรรมในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ ทั้งการถ่ายทอดสดการแสดงธรรมเทศนา การผลิตคลิปวิดีโอสั้น ๆ ที่สอดแทรกหลักธรรม และการแบ่งปันข้อคิดธรรมะในรูปแบบอินโฟกราฟิกส์ นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการปฏิบัติธรรมและการเรียนรู้พระพุทธศาสนาโดยเฉพาะการนำเสนอธรรมะด้วยภาษาอังกฤษผ่านช่องทางดิจิทัลได้พัฒนาเทคนิคและรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เข้าถึงผู้สนใจชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้เทคโนโลยีการแปลอัตโนมัติและการผลิตสื่อหลายภาษา

เพื่อขยายการเข้าถึง การสร้างคำอธิบายศัพท์ธรรมะและหลักธรรมที่ซับซ้อนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงการใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling) และการยกตัวอย่างที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมตะวันตก

1. นวัตกรรมด้านการนำเสนอเนื้อหาธรรมะ การเผยแพร่และการศึกษาธรรมะในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันสมัยและเข้าถึงผู้คนได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่คุ้นเคยกับเทคโนโลยี (พระศุภชาติ สำสึงษ์ และคณะ, 2567) ซึ่งเห็นว่าการนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางสำคัญในการสืบทอดพระพุทธศาสนา ในศตวรรษที่ 21 นวัตกรรมดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสี่ประการ ได้แก่ (1) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี AR/VR ในการสร้างประสบการณ์เสมือนจริง โดยเฉพาะการจำลองสังเวชนียสถานและเหตุการณ์สำคัญในพุทธประวัติ (2) การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการสวดมนต์และปฏิบัติธรรมแบบโต้ตอบ ที่รวมฟีเจอร์การสวดมนต์ การนั่งสมาธิ และการติดตามพัฒนาการ (3) การสร้างสื่อมัลติมีเดียที่อธิบายหลักธรรมผ่านภาพเคลื่อนไหว อินโฟกราฟิก และเสียงประกอบ และ (4) การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์ความสนใจและนำเสนอเนื้อหาธรรมะที่เหมาะสมรายบุคคล อย่างไรก็ตาม การนำนวัตกรรมมาใช้ในการเผยแผ่ธรรมะจำเป็นต้องคำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหาและการรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธศาสนา โดยอาศัยความร่วมมือจากพระสงฆ์และผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อพุทธศาสนิกชนและการสืบทอดพระพุทธศาสนา

2. นวัตกรรมด้านการเรียนรู้และปฏิบัติธรรม นวัตกรรมด้านการเรียนรู้และปฏิบัติธรรมในยุคดิจิทัลได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม (นาวัน วงศ์รัตนัจฉา, 2556) ซึ่งเห็นว่าการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นปัจจัยเร่งสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้และปฏิบัติธรรมแบบดั้งเดิมต้องปรับตัวสู่รูปแบบดิจิทัล

นวัตกรรมดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสี่ประการ ได้แก่ (1) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ที่นำเสนอพระธรรมคำสอนผ่านสื่อมัลติมีเดียหลากหลายรูปแบบ (2) การสร้างห้องปฏิบัติธรรมเสมือนจริงด้วยเทคโนโลยี VR และ AR ที่จำลองบรรยากาศเอื้อต่อการปฏิบัติธรรม (3) การพัฒนาระบบติดตามและวิเคราะห์พัฒนาการในการปฏิบัติธรรมด้วย AI และ Big Data เพื่อประเมินและให้คำแนะนำที่เหมาะสมรายบุคคล และ (4) การสร้างชุมชนออนไลน์สำหรับแลกเปลี่ยนประสบการณ์การปฏิบัติธรรมที่เชื่อมโยงผู้ปฏิบัติธรรมทั่วโลก นวัตกรรมเหล่านี้ไม่เพียงเพิ่มประสิทธิภาพการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แต่ยังช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ อย่างไรก็ตาม การพัฒนานวัตกรรมต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้เทคโนโลยีและการรักษาแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา เพื่อดำรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์และคุณค่าดั้งเดิม

3. นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการและการเข้าถึง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลพระไตรปิฎกดิจิทัลเป็นก้าวสำคัญในการอนุรักษ์และเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการนำเทคโนโลยีการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing) และระบบการสืบค้นอัจฉริยะมาประยุกต์ใช้ (พระครูสุนทรธรรมมาร สัจจิตโต, 2566) ระบบดังกล่าวช่วยให้ผู้ศึกษาสามารถค้นหาพระธรรมคำสอนได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ มีการจัดหมวดหมู่เนื้อหาอย่างเป็นระบบ พร้อมคำอธิบายและการอ้างอิงที่เชื่อมโยงกัน นอกจากนี้ยังมีการแปลและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาษาต่าง ๆ ทำให้ผู้สนใจจากทั่วโลกสามารถเข้าถึงพระธรรมคำสอนได้ การใช้ Big Data ในการวิเคราะห์ความสนใจและความต้องการของผู้ศึกษาธรรมะ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ โดยระบบจะเก็บข้อมูลการใช้งาน เช่น หัวข้อธรรมะที่ได้รับความนิยม ช่วงเวลาที่มีการเข้าถึงมากที่สุด รูปแบบการนำเสนอที่ได้รับความนิยม และการตอบรับของผู้ใช้ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการนำเสนอธรรมะให้เข้าถึงได้ง่ายและน่าสนใจมากขึ้น

การสร้างระบบการถ่ายทอดสดและจัดเก็บคลังธรรมะในรูปแบบดิจิทัล ได้พัฒนาให้มีคุณภาพสูงทั้งด้านภาพและเสียง มีระบบการจัดการที่เป็นระเบียบ สามารถรองรับผู้ชมจำนวนมากพร้อมกัน มีการจัด

หมวดหมู่ตามประเภทของธรรมะ ระดับความยาก และหัวข้อที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งมีระบบค้นหาและแนะนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้สนใจสามารถเลือกเข้าชมได้ตามความสนใจและความพร้อม การพัฒนาแพลตฟอร์มการบริจาคและทำบุญออนไลน์ได้นำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้เพื่อสร้างความโปร่งใสและความปลอดภัยในการทำธุรกรรม ระบบสามารถตรวจสอบการบริจาคได้ทุกขั้นตอน มีการออกใบอนุโมทนาบัตรดิจิทัล และมีระบบรายงานการใช้จ่ายเงินบริจาคที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาระบบการทำบุญในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การถวายสังฆทาน การบริจาคเพื่อการก่อสร้าง การสนับสนุนโครงการเผยแผ่ธรรมะ โดยผู้บริจาคสามารถเลือกวัตถุประสงค์และติดตามผลการดำเนินงานได้

นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการและการเข้าถึงเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนามีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความสะดวกให้แก่พุทธศาสนิกชนในการศึกษาธรรมะและทำบุญ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาระบบต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูล การรักษาความเป็นส่วนตัว และการป้องกันการนำเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ผิด เพื่อให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาผ่านช่องทางดิจิทัลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สรุปได้ว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในปัจจุบันมีการพัฒนาใน 2 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านนวัตกรรมการเรียนรู้และปฏิบัติธรรม และด้านการบริหารจัดการและการเข้าถึง โดยด้านนวัตกรรมการเรียนรู้และปฏิบัติธรรมได้พัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อมัลติมีเดีย การสร้างห้องปฏิบัติธรรมเสมือนจริงด้วยเทคโนโลยี VR และ AR และการพัฒนาระบบติดตามและวิเคราะห์พัฒนาการด้วย AI และ Big Data ด้านการบริหารจัดการและการเข้าถึงมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลพระไตรปิฎกดิจิทัลที่ใช้เทคโนโลยี NLP การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ศึกษาธรรมะด้วย Big Data การสร้างระบบถ่ายทอดสดและคลังธรรมะดิจิทัล รวมถึงการพัฒนาแพลตฟอร์มการทำบุญออนไลน์ที่ใช้เทคโนโลยี Blockchain เพื่อความโปร่งใสและปลอดภัย อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเทคโนโลยีต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความทันสมัยกับการรักษาแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา ความปลอดภัยของข้อมูล และการป้องกันการนำเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ผิด โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการทำให้พระธรรมคำสอนเข้าถึงได้ง่าย เข้าใจได้ชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้พระพุทธศาสนาดำรงอยู่และเจริญงอกงามในยุคดิจิทัลได้อย่างมั่นคง

แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์และนักเผยแผ่

ในยุคโลกาภิวัตน์ ทักษะภาษาอังกฤษได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่สังคมนานาชาติ การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์และนักเผยแผ่จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารหลักธรรมให้เข้าถึงชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุนีย์ โคธิรานุรักษ์ และคณะ, 2565) การเตรียมความพร้อมด้านภาษาจำเป็นต้องมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบ ในด้านการเตรียมความพร้อมทางภาษา พระสงฆ์และนักเผยแผ่ควรเริ่มจากการพัฒนาความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์และคำศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะคำศัพท์ธรรมะที่ใช้บ่อยในการเทศนาและการสนทนาธรรม การศึกษาเอกสารและตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ การฝึกฟังและออกเสียงให้ชัดเจนถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการสื่อสารธรรมะเป็นภาษาอังกฤษต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

1. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางเพื่อการเผยแผ่

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อให้การสื่อสารหลักธรรมมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทการเผยแผ่ผ่าน

ช่องทางดิจิทัลที่มีผู้สนใจในระดับนานาชาติ (ศุภสินี รัตตะคุ และคณะ, 2565) การพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญหลายประการ

ประการแรก การเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนาและการประยุกต์ใช้ในบริบทที่เหมาะสม โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาบาลีที่ต้องใช้ทับศัพท์ในภาษาอังกฤษ เช่น Dhamma, Karma, Nirvana และการใช้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สื่อความหมายใกล้เคียงกับหลักธรรม

ประการที่สอง การพัฒนาทักษะการอธิบายหลักธรรมเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องอาศัยการใช้ภาษาที่ กระชับ ชัดเจน และเป็นระบบ โดยบูรณาการการใช้อุปมาอุปไมยและการเชื่อมโยงกับสถานการณ์ร่วมสมัย ในด้านการแปลธรรมะและคัมภีร์ จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญทั้งภาษาบาลี ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เพื่อการถ่ายทอดความหมายที่ถูกต้องและครบถ้วนตามบริบททางวัฒนธรรม

ประการสุดท้าย การพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษาด้านธรรมะเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องบูรณาการ ทักษะการฟัง การวิเคราะห์ และการสื่อสารที่แสดงความเมตตา ควบคู่กับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์และสื่อมัลติมีเดีย ทั้งนี้ การพัฒนาทักษะดังกล่าวควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผ่านหลักสูตรการอบรมเฉพาะทางที่มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

2. การพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อการเผยแผ่ในบริบทนานาชาติ การพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในบริบทนานาชาติสำคัญอย่างยิ่งในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน โดยจำเป็นต้องมี แนวทางที่เป็นระบบและครอบคลุมหลายมิติ (พระครูวินัยธรวิภาส อภิรักษ์ และคณะ, 2567)

ประการแรก การพัฒนาทักษะการบรรยายธรรมและการแสดงธรรมเทศนาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่ง ประกอบด้วย การฝึกฝนด้านการออกเสียง การเน้นเสียง จังหวะการพูด การเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ และการใช้อุปมาอุปไมยที่สอดคล้องกับบริบทสากล

ประการที่สอง การพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ผู้เผยแผ่ต้องเข้าใจความแตกต่างทาง วัฒนธรรม ค่านิยม และวิถีชีวิตของผู้ฟัง สามารถปรับการนำเสนอให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมโดย ยังคงรักษาแก่นแท้ของพระธรรม ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการใช้สื่อดิจิทัลและการนำเสนอออนไลน์ ซึ่ง ครอบคลุมการใช้เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มดิจิทัลต่าง ๆ เช่น การผลิตสื่อวิดีโอ การสตรีมมิ่ง และการจัดการ ชุมชนออนไลน์

ประการสุดท้าย การพัฒนาบุคลิกภาพและความมั่นใจในการสื่อสาร โดยเน้นการฝึกฝนด้านการวางตัว การแสดงออกทางสีหน้าและท่าทาง การสบตา และการควบคุมน้ำเสียง ทั้งนี้ การพัฒนาทักษะดังกล่าว ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ

3. แนวทางการจัดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบและต่อเนื่อง (พระมหาจักรพล สิริธโร, 2563) โดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายประการ

ประการแรก การจัดหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษเฉพาะทางสำหรับพระสงฆ์ ซึ่งควรออกแบบให้ สอดคล้องกับบริบทเฉพาะ เน้นการเรียนรู้คำศัพท์และสำนวนทางพระพุทธศาสนา การฝึกทักษะการสื่อสาร ในสถานการณ์จริง และมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ประการที่สอง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับพระสงฆ์นานาชาติ ผ่าน ความร่วมมือกับสถาบันพระพุทธศาสนาในต่างประเทศ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน และการสร้างชุมชน ออนไลน์ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันในการฝึกฝนด้วยตนเอง เช่น แอปพลิเคชันฝึกการออก เสียง แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ และสื่อดิจิทัลต่าง ๆ

ประการสุดท้าย การจัดกิจกรรมปฏิบัติการและการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติ ซึ่งเปิดโอกาสให้พระสงฆ์ได้ฝึกทักษะในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง เช่น การบรรยายธรรม การจัดค่ายปฏิบัติธรรมนานาชาติ และการใช้สื่อดิจิทัลในการเผยแผ่ ทั้งนี้ การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวต้องได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรและงบประมาณอย่างต่อเนื่องเพื่อความยั่งยืนของการพัฒนา

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ องค์ประกอบแรก คือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทาง มุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา ทั้งการใช้คำศัพท์ภาษาบาลีทับศัพท์และการอธิบายหลักธรรมด้วยภาษาที่เข้าใจได้ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการแปลและการให้คำปรึกษาด้านธรรมะเป็นภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย องค์ประกอบที่สอง คือ การพัฒนาทักษะการสื่อสารในบริบทนานาชาติ ประกอบด้วย การพัฒนาความสามารถในการบรรยายธรรมและการแสดงธรรมเทศนา การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และการใช้สื่อดิจิทัลในการนำเสนอ เพื่อให้การเผยแผ่สามารถเข้าถึงผู้ฟังที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบสุดท้าย คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดหลักสูตรอบรมเฉพาะทาง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับพระสงฆ์นานาชาติ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาตนเอง ทั้งนี้ การพัฒนาทั้งสามองค์ประกอบจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและบูรณาการโดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในยุคดิจิทัล

สรุป

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์มีความสำคัญต่อการนำเสนอหลักธรรมเพื่อเยียวยาจิตใจและแก้ปัญหาสังคมอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะเมื่อใช้ ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อกลางเพื่อเข้าถึงผู้คนทั่วโลก การแปลและถ่ายทอดต้องรักษาความถูกต้อง ความลึกซึ้ง และปรับให้เข้าใจง่ายตามความต่างวัฒนธรรม ยุคดิจิทัลทำให้เกิดความท้าทายด้านการแปลศัพท์ธรรมะเฉพาะ การออกแบบเนื้อหาให้เหมาะกับพฤติกรรมผู้บริโภคสื่อ และการสร้างชุมชนออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนและสนับสนุนการปฏิบัติธรรม

การพัฒนาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยควรจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อพัฒนาศาสตร์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารแก่พระสงฆ์และบุคลากรทางพระพุทธศาสนา ควบคู่กับการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเผยแผ่ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในด้านการปฏิบัติ ควรพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลที่รวบรวมองค์ความรู้ที่ถูกต้องและเข้าถึงง่าย จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แอปพลิเคชัน podcast และสื่อมัลติมีเดีย รวมถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวัด สถาบันการศึกษา และองค์กรพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงหลักธรรมกับการแก้ปัญหาสังคมร่วมสมัย ทั้งนี้ ความสำเร็จของการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอนาคตจะขึ้นอยู่กับการผสมผสานระหว่างการรักษาแก่นแท้ของพระพุทธศาสนากับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างของกลุ่มเป้าหมายและบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารอ้างอิง

นาวิณ วงศ์รัตนมัจฉา. (2556). ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในกลุ่มชาติพันธุ์ลีซูของพระธรรมจาริก. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 2(1), 130-147.

- พระครูปลัดณัฐพล ขนติพโล (ชินปัญชรางกูร). (2563). การใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนวิชา พระพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 18(1), 165–179.
- พระครูสุนทรธรรมมากร สุจิตโต. (2566). ปาฏิหาริย์ 3 : นวัตกรรมสื่อการสอนพุทธธรรม. วารสาร มจร บาลี ศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์, 9(3), 251–263.
- พระครูวินัยธรวุฒิไกร อภิรักษ์, พระณัฐวุฒิ พันทะลี, พระครูใบฎีกาเดชา นามวงษา และอานันท์ กรมน้อย. (2567). การปรับตัวและการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสงฆ์ในสังคมยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการ พระพุทธศาสนาเขตลุ่มแม่น้ำโขง, 7(1), 33–45.
- พระครูวิโรจน์กาญจนเขต และพระครูสิริกาญจนารักษ์. (2563). วิปัสสนากรรมฐานเพิ่มพลังจิตสู่ภัยโควิด - 19: บทเรียนจากองค์ดาไลลามะ. วารสารศิลปการจัดการ, 4(2), 409–418.
- พระภมร ฐิริปัญญา (ช่อผูก) และพระปลัดอร่าม เรนโท. (2566). การฟื้นฟูพระพุทธศาสนาเพื่อให้สอดคล้องกับ สังคมปัจจุบัน. วารสารพุทธจิตวิทยา, 8(2), 321–334.
- พระมหาจักรพล สิริธโร. (2563). การเผยแผ่พุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 11(1), 80–90.
- พระศุภชาติ (ธมฺมสุสโร) สำลีวงศ์, พระปฐมพร (กิตติวิโร) อรุณรักษ์, รัชฎาภรณ์ ลิ้มปิ่นทอง มณีสชา มะลิทอง, และพระครูบวรชัยวัฒน์. (2567). นวัตกรรมสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา. วารสาร มหาจุฬานาครทรรศน์, 11(1), 52–60.
- สุนีย์ โคธีรานุรักษ์, ทวีศิลป์ กุลนภาดล และอภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์. (2565). พัฒนาการของการนำเทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงพลิกผันมาใช้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย. วารสารมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 7(2), 102–119.
- ศุภสิณี รัตตะคุ ภัทธิดา แรงทน และพุไทย วันหาภิจ. (2565). แนวคิดและความเชื่อในการสร้างพระเครื่องจาก อดีตสู่ปัจจุบัน. วารสารบรรพตการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์, 3(2), 21–35.
- อุทิส ศิริวรรณ. (2560). สถานการณ์พระพุทธศาสนาในโลกตะวันตก. วารสารธรรมธारा, 3(2), 79–141.

การเรียนรู้การแปลภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชัน: การศึกษาโอกาสและข้อท้าทายใหม่ ในยุคดิจิทัล

LEARNING ENGLISH TRANSLATION THROUGH APPLICATIONS: A STUDY OF NEW OPPORTUNITIES AND CHALLENGES IN THE DIGITAL ERA

พระธิวากร มอรวี, พระนพดล ปันมะ, อาคม อุโคตร

Phra Thiwakorn Moruvi, Phra Noppadon Panma, Arkom Ukhote

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University; Lanna Campus

Corresponding Author E-mail: Noppadon_papatsaravangso@hotmail.com

Received June 11, 2025

Revised August 22, 2025

Accepted August 25, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะประสิทธิภาพของแอปพลิเคชันแปลภาษาในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์หลักเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพ โอกาส และความท้าทาย ของเทคโนโลยีการแปลภาษาในบริบทการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นเทคโนโลยีสำคัญ ได้แก่ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) จักรกลแห่งการเรียนรู้ (Machine Learning) และการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing) ผลการสังเคราะห์พบว่า แอปพลิเคชันแปลภาษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมถึงช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ในการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ยังคงเผชิญความท้าทายด้านความคลาดเคลื่อนในการแปล การถ่ายทอดบริบทเชิงวัฒนธรรม และแนวโน้มการพึ่งพาเทคโนโลยีอย่างไม่เหมาะสม บทความนี้สังเคราะห์กรอบแนวคิดสำหรับการบูรณาการแอปพลิเคชันแปลภาษาเข้ากับการเรียนการสอนตามแนวทางผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered Approach) และเสนอการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ภาษาเชิงวิพากษ์ (Critical Language Analysis) ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความต้องการผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: แอปพลิเคชันแปลภาษา, ปัญญาประดิษฐ์, การประมวลผลภาษาธรรมชาติ, การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, การวิเคราะห์ภาษาเชิงวิพากษ์

Abstract

This academic article explores the impact of digital technology on language learning, with particular emphasis on the effectiveness of translation applications in English language acquisition. The main objectives are to analyze the potential, opportunities, and challenges of translation technology in language education, focusing on key technologies such as Artificial Intelligence (AI), Machine Learning (ML), and Natural Language Processing (NLP). The synthesis reveals that translation applications significantly contribute to the development of the four language skills—listening, speaking, reading, and writing—while reducing time and location

constraints in learning. However, challenges remain, including inaccuracies in translation, limitations in conveying cultural contexts, and the risk of over-reliance on technology. This article synthesizes a conceptual framework for integrating translation applications into learner-centered instruction and proposes the development of critical language analysis skills. These findings provide insights for designing innovative English language teaching approaches that address the needs of 21st-century learners.

Keywords: Translation Applications, Artificial Intelligence, Natural Language Processing, Learner-centered Learning, Critical Language Analysis

บทนำ

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน กระบวนการเรียนรู้ภาษาได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ จากรูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมสู่การบูรณาการเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นพลวัต Sai-ed (2021) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างสะดวก ผ่านแอปพลิเคชันการเรียนภาษาและแพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบโต้ตอบได้ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนอย่างไร้ขีดจำกัด หนึ่งในเทคโนโลยีที่มีบทบาทสำคัญ คือ แอปพลิเคชันแปลภาษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ทันที แม้จะยังมีข้อจำกัดด้านทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและสามารถฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์จริงได้ต่อเนื่อง แอปพลิเคชันดังกล่าวยังช่วยลดช่องว่างในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในบริบทของประเทศกำลังพัฒนา ผู้เรียนที่ขาดโอกาสเข้าถึงครูเจ้าของภาษาหรือแหล่งเรียนรู้มาตรฐาน สามารถใช้แอปพลิเคชันแปลภาษาเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงความรู้ระดับสากลได้ทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากระบบการประมวลผลภาษาที่ช่วยให้ตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง นำไปสู่การวางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมและพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

ในมุมมองเชิงลึก Priya Agrawal (2024) ได้เสนอถึงแนวโน้มการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ขั้นสูงผ่านปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่น่าสนใจ 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ 2) การบูรณาการ AI กับเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) และความเป็นจริงเสริม (AR) และ 3) การพัฒนา Explainable AI ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของ AI ในการปฏิวัติระบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในปัจจุบัน แอปพลิเคชันแปลภาษาบางส่วนได้เริ่มนำแนวคิดเหล่านี้มาใช้แล้ว เช่น การใช้ AI ตรวจสอบโทนเสียงและอารมณ์ของผู้พูดเพื่อให้คำแปลสอดคล้องกับบริบททางสังคมและอารมณ์ (social-emotional skills) การพัฒนาแพลตฟอร์มที่ผสาน VR/AR เพื่อสร้างสถานการณ์จำลองในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และการใช้ Explainable AI เพื่ออธิบายข้อผิดพลาดของผู้เรียน เช่น เหตุผลที่การเลือกคำหรือโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง พร้อมให้คำแนะนำเชิงอธิบาย แนวโน้มเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าแม้แอปพลิเคชันแปลภาษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในขั้นพื้นฐาน แต่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาไปสู่เครื่องมือการเรียนรู้ที่ตอบสนองทั้งด้านภาษาและด้านอารมณ์ของผู้เรียนอย่างรอบด้านในอนาคต

การศึกษาในประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจพลวัตการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยมีเป้าหมายเพื่อสำรวจและวิเคราะห์บทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อการเรียนรู้ภาษา ครอบคลุมถึงการตรวจสอบแนวโน้มเทคโนโลยีที่ทันสมัยและผลกระทบเชิงลึกต่อกระบวนการเรียนรู้ ความสำคัญอยู่ที่การสร้าง ความเข้าใจอย่างรอบด้านเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของการเรียนรู้ รวมทั้งการนำเสนอแนวทางที่เหมาะสม

ในการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างและยกระดับทักษะภาษาของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์และชุมชนการเรียนรู้เสมือนยังเป็นอีกหนึ่งมิติที่น่าสนใจ ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่อกับเจ้าของภาษาและผู้เรียนคนอื่น ๆ จากทั่วโลก เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และฝึกฝนทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางภาษา การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้เข้าใจถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในยุคดิจิทัล รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในอนาคต

แอปพลิเคชันสำหรับการแปลภาษา

การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบันได้ส่งผลให้แอปพลิเคชันการแปลภาษากลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการลดช่องว่างทางภาษา เห็นได้ว่าแอปพลิเคชันแปลภาษาได้พัฒนาอย่างก้าวกระโดดด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และเครื่องจักรกลแห่งการเรียนรู้ (Machine Learning) แอปพลิเคชันการแปลภาษาปัจจุบันมีความสามารถครอบคลุมหลายมิติ ตั้งแต่การแปลข้อความ เสียงพูด ภาพถ่าย ตลอดจนการสนทนาแบบเรียลไทม์ เครื่องมือเหล่านี้ใช้อัลกอริทึมที่ซับซ้อนในการวิเคราะห์บริบท โครงสร้างไวยากรณ์ และความหมายเชิงลึกของภาษา นอกจากนี้ แอปพลิเคชันยังมีฟังก์ชันเสริมที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร อาทิ การออกเสียงที่ถูกต้อง คำแนะนำทางไวยากรณ์ และการแปลที่คำนึงถึงบริบทวัฒนธรรม ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้แอปพลิเคชันการแปลภาษามีความแม่นยำและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยฐานข้อมูลขนาดใหญ่และเครือข่ายประสาทเทียมที่สามารถเรียนรู้และปรับปรุงตัวเองอย่างต่อเนื่อง แอปพลิเคชันชั้นนำในปัจจุบัน เช่น Google Translate, Microsoft Translator และ DeepL ต่างพัฒนาระบบการแปลที่ครอบคลุมมากกว่า 100 ภาษา ด้วยความแม่นยำที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1) ความหมายและประเภทของแอปพลิเคชันแปลภาษา

แอปพลิเคชันแปลภาษาเป็นซอฟต์แวร์ที่ออกแบบมาเพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารข้ามภาษา โดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และการประมวลผลภาษาธรรมชาติ วราภรณ์ ศรีนาราช และมณี จำปาแพง (2564) แอปพลิเคชันแปลภาษาสามารถแบ่งออกเป็นประเภทหลัก ๆ ได้ 4 ประเภท ประกอบด้วย แอปพลิเคชันแปลข้อความที่แปลตัวอักษรและข้อความระหว่างภาษาต่าง ๆ โดยคำนึงถึงบริบทและโครงสร้างทางไวยากรณ์ แอปพลิเคชันแปลเสียงพูดที่ทำหน้าที่แปลคำพูดแบบเรียลไทม์ ช่วยให้ผู้ใช้สื่อสารระหว่างภาษาได้อย่างราบรื่น แอปพลิเคชันแปลภาพที่สามารถแปลข้อความที่ปรากฏในรูปภาพ โดยใช้เทคโนโลยีการรู้จำตัวอักษร (OCR) และแอปพลิเคชันแปลแบบออฟไลน์ ซึ่งทำงานได้โดยไม่ต้องเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เหมาะสำหรับการใช้งานในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดทางสัญญาณ มิติสำคัญที่แตกต่างของแอปพลิเคชันแปลภาษาคือความสามารถในการเรียนรู้และปรับปรุงประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ผ่านระบบเครือข่ายประสาทเทียมที่วิเคราะห์และประมวลผลภาษาอย่างซับซ้อน

2) ตัวอย่างแอปพลิเคชันที่ได้รับความนิยม

ในปัจจุบัน แอปพลิเคชันแปลภาษาที่ได้รับความนิยมสูงสุด ประกอบด้วย Google Translate, DeepL และ Microsoft Translator ซึ่งแต่ละแพลตฟอร์มมีความโดดเด่นและความสามารถเฉพาะตัว ตามผลการศึกษาของวราภรณ์ ศรีนาราช และมณี จำปาแพง (2564) พบว่า แอปพลิเคชันเหล่านี้ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ขั้นสูงในการประมวลผลภาษา Google Translate สามารถแปลภาษาได้มากกว่า 100 ภาษา มีความสามารถในการแปลข้อความ เสียงพูด และภาพ DeepL มีชื่อเสียงในด้านความแม่นยำสูง โดยเฉพาะ

การแปลภาษายุโรป ใช้เครือข่ายประสาทเทียมที่ซับซ้อน ส่วน Microsoft Translator มีความแข็งแกร่งในการแปลภาษาสำหรับธุรกิจและการทำงาน รองรับการแปลเอกสารและการประชุมออนไลน์ แอปพลิเคชันเหล่านี้ต่างมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความถูกต้องในการสื่อสารข้ามภาษา

3) เทคโนโลยีที่ใช้ในแอปพลิเคชัน

แอปพลิเคชันแปลภาษาในปัจจุบันอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูงหลายประการ โดยเฉพาะปัญญาประดิษฐ์ (AI) จักรกลแห่งการเรียนรู้ (Machine Learning) และการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing) ซึ่งทำงานร่วมกันอย่างซับซ้อน สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย (2559) ชี้ว่า เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้ระบบสามารถเรียนรู้และปรับปรุงการแปลอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เครือข่ายประสาทเทียมที่วิเคราะห์โครงสร้างภาษา บริบท และความหมายเชิงลึก การเรียนรู้ของเครื่องช่วยให้ระบบสามารถประมวลผลภาษาจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ปรับปรุงความแม่นยำในการแปลอย่างอัตโนมัติ ส่วนการประมวลผลภาษาธรรมชาติทำหน้าที่แยกวิเคราะห์โครงสร้างประโยค ตีความหมาย และถอดรหัสภาษาอย่างเป็นระบบ เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้แอปพลิเคชันแปลภาษาสามารถจับความหมายเชิงลึกและบริบทวัฒนธรรมได้อย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้น

โอกาสในการเรียนรู้การแปลภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชัน

แอปพลิเคชันการเรียนรู้การแปลภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาในยุคดิจิทัล โดยมีคุณลักษณะสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ อาทิ การแปลแบบเรียลไทม์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ ระบบการออกเสียงที่แม่นยำ และการให้คำแนะนำทางไวยากรณ์ แอปพลิเคชันสมัยใหม่ใช้ปัญญาประดิษฐ์วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและนำเสนอการแก้ไขที่ตรงประเด็น นอกจากนี้ ยังมีฟังก์ชันการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยให้ผู้ใช้ฝึกฝนการสนทนาและเข้าใจบริบทการใช้ภาษาอย่างลึกซึ้ง การใช้แอปพลิเคชันอย่างสม่ำเสมอจะช่วยพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1) การเข้าถึงข้อมูลและความสะดวกสบาย แอปพลิเคชันแปลภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสะดวกสบายและการเข้าถึงที่ง่ายตามการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2559) โดยผู้ใช้สามารถเข้าถึงเครื่องมือการแปลได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านอุปกรณ์สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันสมัยใหม่มีความยืดหยุ่นสูง รองรับการใช้งานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้และแปลภาษาได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางสถานที่และเวลา นอกจากนี้ ยังมีฟังก์ชันการดาวน์โหลดพจนานุกรมและชุดภาษาเพื่อใช้งานแบบออฟไลน์ ระบบการแปลแบบเรียลไทม์ที่รวดเร็วและแม่นยำ รวมถึงความสามารถในการบันทึกประวัติการแปลและคำศัพท์ที่เรียนรู้ ทำให้ผู้ใช้สามารถทบทวนและติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างต่อเนื่อง

2) การพัฒนาทักษะการแปลภาษาแบบเรียลไทม์ การพัฒนาทักษะการแปลภาษาแบบเรียลไทม์ผ่านแอปพลิเคชันเป็นนวัตกรรมที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างก้าวกระโดด ถิรนนท์ ปานศุภวัชร (2565) กล่าวว่า เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้ผู้ใช้สามารถแปลและเรียนรู้ภาษาได้ทันที โดยระบบจะวิเคราะห์โครงสร้างประโยค คำศัพท์ และบริบทอย่างรวดเร็ว แอปพลิเคชันสมัยใหม่มีความสามารถในการแนะนำคำศัพท์ที่เหมาะสม แก้ไขไวยากรณ์ และอธิบายความหมายเชิงลึก นอกจากนี้ ยังมีระบบการออกเสียงและการตรวจสอบความถูกต้องแบบทันที ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาได้อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้แบบเรียลไทม์นี้ทำให้ผู้ใช้สามารถฝึกฝนและพัฒนาความสามารถทางภาษาได้ด้วยตนเอง โดยได้รับคำแนะนำและการแก้ไขอย่างทันทีทันใด

3) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การส่งเสริมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านแอปพลิเคชันแปลภาษาเป็นนวัตกรรมที่เปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ (ปัทมา เล็กยิณดี และมนัสนันท์ น้าสมบุรณ์, 2559) แอปพลิเคชันสมัยใหม่มีความยืดหยุ่นในการออกแบบ

ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ผู้ใช้สามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เลือกหัวข้อที่สนใจ และปรับระดับความยากง่ายของเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ระบบปัญญาประดิษฐ์จะวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ และนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้ใช้ นอกจากนี้ ยังมีฟังก์ชันการติดตามความก้าวหน้า การทำแบบทดสอบ และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทเป็นศูนย์กลางในกระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอย่างแท้จริง

4) การเชื่อมโยงการแปลกับบริบททางวัฒนธรรม แอปพลิเคชันแปลภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้พัฒนาไปสู่การเชื่อมโยงการแปลกับวัฒนธรรมและบริบทอย่างลึกซึ้ง Dung Le (2024) อธิบายว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้ระบบการแปลภาษาในปัจจุบันสามารถถอดความหมายเชิงวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น โดยไม่จำกัดเพียงการแปลคำต่อคำ แต่สามารถตีความสำนวน คำพังเพย และนัยเชิงวัฒนธรรม พร้อมทั้งให้คำอธิบายเสริมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้ความสามารถของแอปพลิเคชันจะแสดงถึงพัฒนาการที่ก้าวหน้า แต่ก็ยังมีข้อจำกัดสำคัญในประเด็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ซับซ้อน เช่น การใช้ภาษาเชิงประชดประชัน อารมณ์ที่แฝงอยู่ระหว่างบรรทัด หรือการอ้างอิงบริบทเฉพาะท้องถิ่นที่ไม่สามารถถ่ายทอดเป็นคำแปลโดยตรงได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น แม้ AI จะช่วยลดช่องว่างด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม แต่ก็ยังคงต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การตีความมีความแม่นยำและครอบคลุมยิ่งขึ้น

ข้อท้าทายในการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้การแปลภาษา

การใช้แอปพลิเคชันแปลภาษายังมีข้อท้าทาย เช่น ความไม่แม่นยำในการถ่ายทอดความหมาย โดยเฉพาะภาษาที่มีโครงสร้างซับซ้อน ตัวอย่างเช่น ประโยคภาษาไทย “เขาไปหามัน” มักถูกแปลเป็น “He went to find it” ทั้งที่บริบทจริงอาจหมายถึง “He went to see him/her” ขณะเดียวกัน การแปลเชิงวัฒนธรรมก็ยังมีข้อจำกัด เช่น “break the ice” หากแปลตรงตัวว่า “ทลายน้ำแข็ง” ย่อมไม่สื่อความหมายว่า “เริ่มต้นบทสนทนาเพื่อคลายความเกร็ง” ดังนั้น แม้แอปพลิเคชันแปลภาษาจะช่วยอำนวยความสะดวก แต่ควรถูกใช้เป็นเพียงเครื่องมือเสริมควบคู่กับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอย่างรอบด้าน

1) ความถูกต้องของการแปลและข้อจำกัดของเทคโนโลยี แอปพลิเคชันแปลภาษาประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญในด้านความถูกต้องของการแปลและข้อจำกัดทางเทคโนโลยี (ปัทมา เล็กยินดี และ มนัสนันท์ น้ำสมบูรณ์, 2559) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ยังคงมีข้อจำกัดในการจับความหมายเชิงลึก โดยเฉพาะภาษาที่มีโครงสร้างซับซ้อนและสำนวนเฉพาะทาง ระบบการแปลมักประสบปัญหาในการวิเคราะห์บริบท อารมณ์ และนัยแฝงของภาษา ส่งผลให้การแปลขาดความแม่นยำและความเป็นธรรมชาติ ภาษาที่มีความแตกต่างทางโครงสร้างไวยากรณ์สูงเช่น ภาษาจีน ญี่ปุ่น และอาหรับ จะยิ่งเพิ่มความท้าทายให้กับระบบการแปล แม้ว่าเทคโนโลยีจะมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง แต่การแปลที่สมบูรณ์แบบยังคงเป็นเป้าหมายที่อยู่ห่างไกล

2) การใช้แอปพลิเคชันมากเกินไปที่อาจลดทอนทักษะการเรียนรู้เชิงลึก

การพึ่งพาแอปพลิเคชันแปลภาษามากเกินไปอาจส่งผลกระทบเชิงลบต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาอย่างลึกซึ้ง บุชกร วิเศษสมบัติ และคณะ (2567) ชี้ว่า ผู้เรียนที่พึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไปมีแนวโน้มละเลยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความเข้าใจเชิงลึกทางภาษา การใช้แอปพลิเคชันแปลอัตโนมัติโดยไม่ไตร่ตรองอาจลดทอนความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมถึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกวิเคราะห์โครงสร้างภาษา เข้าใจความหมายอย่างแท้จริง และจดจำคำศัพท์ได้อย่างยั่งยืน

3) ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและบริบทที่ไม่สามารถแปลตรงตัวได้

ในบริบทของการเรียนรู้การแปลภาษาผ่านแอปพลิเคชัน ความแตกต่างทางวัฒนธรรมถือเป็นอุปสรรคสำคัญที่ท้าทายประสิทธิภาพการแปลอย่างแท้จริง การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการแปล

คำศัพท์ตรงตัว หากแต่ยังต้องคำนึงถึงความหมายเชิงวัฒนธรรม อารมณ์ และบริบทที่แฝงอยู่ในภาษา ซึ่งแอปพลิเคชันการแปลส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในประเด็นนี้ ส่วนนวนหรือคำพังเพยที่มีความหมายเฉพาะในแต่ละวัฒนธรรมมักไม่สามารถแปลได้โดยตรง เนื่องจากขาดบริบทและภูมิหลังทางวัฒนธรรม เช่น นวนภาษาไทย "ช้างตายทั้งตัว เอาใบบัวปิด" ไม่สามารถแปลเป็นภาษาอื่นได้ตรงตัวโดยยังคงความหมายเดิม สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย (2559) ชี้ให้เห็นว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสาร แต่ยังเป็นวิถีชีวิตและชุดความคิดที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม แอปพลิเคชันการแปลจึงต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อสามารถจับประเด็นทางวัฒนธรรมที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนเหล่านี้ได้อย่างแท้จริง ความท้าทายสำคัญประการหนึ่งคือการสร้างอัลกอริทึมที่สามารถเข้าใจและตีความบริบทเชิงวัฒนธรรมได้อย่างแม่นยำ ซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้ด้านมานุษยวิทยา สังคมวิทยา และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง แอปพลิเคชันจำเป็นต้องบูรณาการข้อมูลเชิงลึกทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อให้สามารถจับความหมายที่ซ่อนเร้นและสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ข้อจำกัดด้านการเข้าถึงผู้ใช้บางกลุ่ม

การเข้าถึงแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้การแปลภาษายังคงเป็นความท้าทายสำหรับผู้ใช้งานกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลที่มีความบกพร่องทางการรับรู้หรือการสื่อสาร ผู้สูงอายุ และผู้ที่มีข้อจำกัดทางเทคโนโลยี แอปพลิเคชันส่วนใหญ่ยังขาดการออกแบบที่คำนึงถึงหลักการออกแบบเพื่อการเข้าถึงอย่างครอบคลุม (Universal Design) ซึ่งส่งผลให้กลุ่มผู้ใช้เหล่านี้ประสบปัญหาในการใช้งาน Ruchika Sinhal et al. (2018) ชี้ให้เห็นว่า การออกแบบเทคโนโลยีที่ไม่ครอบคลุมจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้และการสื่อสารของผู้ใช้กลุ่มต่าง ๆ ข้อจำกัดทางการเข้าถึงประกอบด้วยปัญหาหลายประการ อาทิ การออกแบบอินเทอร์เฟซที่ไม่เป็นมิตรต่อผู้ใช้ การขาดตัวเลือกในการปรับแต่งขนาดตัวอักษร ระบบเสียงบรรยายหรือคำบรรยายที่ไม่ครอบคลุม รวมถึงการขาดฟังก์ชันสนับสนุนสำหรับผู้มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือการมองเห็น นอกจากนี้ ปัญหาด้านราคาและความยุ่งยากในการใช้งานยังเป็นอุปสรรคสำหรับผู้ที่มีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจสังคม การพัฒนาแอปพลิเคชันการแปลภาษาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการออกแบบเพื่อความหลากหลาย โดยมุ่งเน้นการสร้างประสบการณ์ที่ครอบคลุมและเป็นมิตรกับผู้ใช้ทุกกลุ่ม การพัฒนาฟังก์ชันการช่วยเหลือ การออกแบบส่วนต่อประสานที่ยืดหยุ่น และการคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของผู้ใช้แต่ละกลุ่มจะช่วยลดช่องว่างในการเข้าถึงเทคโนโลยีการแปลภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวโน้มและการพัฒนาของแอปพลิเคชันการแปลภาษาในอนาคต

แนวโน้มการพัฒนาแอปพลิเคชันการแปลภาษาในอนาคตมุ่งเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อยกระดับประสิทธิภาพและความแม่นยำ ปัญญาประดิษฐ์และการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการแปลภาษาอย่างก้าวกระโดด โดยระบบจะสามารถเรียนรู้และปรับปรุงการแปลจากข้อมูลขนาดใหญ่ได้อย่างต่อเนื่อง เทคโนโลยีการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing) จะช่วยให้แอปพลิเคชันเข้าใจบริบทและความหมายเชิงลึกมากยิ่งขึ้น รวมถึงการตีความทางวัฒนธรรมที่ซับซ้อน นอกจากนี้ การผสมผสานเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) จะช่วยอำนวยความสะดวกในการแปลแบบเรียลไทม์ โดยผู้ใช้สามารถส่องกล้องไปยังข้อความหรือป้ายสัญลักษณ์เพื่อแปลความหมายได้ทันที การพัฒนาระบบการแปลแบบส่วนบุคคล (Personalized Translation) จะเป็นแนวโน้มสำคัญ โดยแอปพลิเคชันจะสามารถเรียนรู้รูปแบบภาษาเฉพาะตัวของผู้ใช้ ปรับแต่งการแปลให้เหมาะสมกับบริบทและสไตล์การใช้ภาษาส่วนบุคคล รวมถึงการพัฒนาระบบที่รองรับภาษาน้อยและภาษาเฉพาะกลุ่มมากยิ่งขึ้น

1) การปรับปรุงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และการแปลอัตโนมัติ การพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำหรับการแปลภาษากำลังก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบการแปลที่มีความแม่นยำและเข้าใจบริบทมากยิ่งขึ้น เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) และโครงข่ายประสาทเทียมแบบทรานส์ฟอร์มเมอร์ (Transformer Neural Networks) กำลังพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์และตีความภาษาอย่างลึกซึ้ง งานวิจัยของอิรันท์ ปานศุภวัชร และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2567) ได้นำเสนอสถาปัตยกรรมที่ปฏิวัติวงการการประมวลผลภาษาธรรมชาติ โดยระบบสามารถเรียนรู้ความสัมพันธ์และบริบทของภาษาได้อย่างซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในปัจจุบันกำลังมุ่งพัฒนาความสามารถในการแปลแบบบริบทและความหมายเชิงลึก แทนการแปลแบบคำต่อคำหรือประโยคโดยตรง ระบบใหม่ให้ความสำคัญกับการเข้าใจเจตนาและอารมณ์ในการสื่อสาร รวมถึงการคงไว้ซึ่งน้ำเสียงและรูปแบบการสื่อสารเฉพาะของแต่ละภาษา เทคโนโลยีการประมวลผลภาษาธรรมชาติจะช่วยให้การแปลมีความเป็นธรรมชาติและใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาโมเดลปัญญาประดิษฐ์ (AI) แบบหลายภาษา (Multilingual Models) จะช่วยขยายขีดความสามารถในการแปลภาษาที่มีความหลากหลายและซับซ้อน โดยเฉพาะภาษาน้อยหรือภาษาเฉพาะกลุ่มที่มีข้อมูลการฝึกอบรมค่อนข้างจำกัด เทคโนโลยีการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer Learning) จะช่วยให้ระบบสามารถนำความรู้จากภาษาหนึ่งไปประยุกต์ใช้กับอีกภาษาหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การพัฒนาแอปพลิเคชันที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้เชิงลึก การพัฒนาแอปพลิเคชันการแปลภาษาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เชิงลึกกำลังพัฒนาไปสู่ระบบที่สามารถปรับตัวและเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้ใช้อย่างต่อเนื่อง (จุฑามาศ อยู่เจริญ, 2559) ระบบการเรียนรู้เชิงลึกจะช่วยให้แอปพลิเคชันสามารถวิเคราะห์รูปแบบการใช้งาน ความบกพร่อง และพฤติกรรมของผู้ใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการแปลอย่างอัจฉริยะ กลไกการเรียนรู้แบบไดนามิกจะช่วยให้แอปพลิเคชันสามารถปรับแต่งประสบการณ์การแปลให้เหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงบริบทการใช้งาน ระดับความชำนาญทางภาษา และเป้าหมายเฉพาะของผู้ใช้ ระบบจะสามารถเสนอคำแนะนำ วิธีการเรียนรู้ และเนื้อหาที่เหมาะสมกับความต้องการอย่างแท้จริง เทคโนโลยีการเรียนรู้เชิงลึกจะช่วยพัฒนาความสามารถในการตรวจจับข้อผิดพลาดและปรับปรุงการแปลแบบอัตโนมัติ ระบบจะสามารถเรียนรู้จากข้อมูลป้อนกลับของผู้ใช้ วิเคราะห์แนวโน้มข้อผิดพลาด และพัฒนาอัลกอริทึมการแปลให้มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างชุดการฝึกอบรมเฉพาะบุคคลที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การผสมผสานการเรียนรู้ภาษาและการแปลเข้ากับ VR/AR การผสมผสานเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (AR) และความเป็นจริงเสมือน (VR) กับแอปพลิเคชันการแปลภาษากำลังพัฒนาไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจยิ่งขึ้น อิรันท์ ปานศุภวัชร และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2567) เทคโนโลยีเหล่านี้จะช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาที่จับต้องได้และมีปฏิสัมพันธ์แบบเรียลไทม์ ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับสภาพแวดล้อมเสมือนจริงที่ออกแบบมาเพื่อฝึกทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมอย่างครอบคลุม เทคโนโลยี AR จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถแปลและเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการส่องกล้องไปยังวัตถุหรือป้ายสัญลักษณ์ โดยระบบจะแสดงคำแปลพร้อมคำอธิบายเชิงวัฒนธรรมและบริบทควบคู่กันไป ขณะที่เทคโนโลยี VR จะสร้างสถานการณ์จำลองที่ให้ผู้เรียนสามารถฝึกการสนทนาในบริบทต่าง ๆ เช่น การเดินทาง การประชุม หรือสถานการณ์ทางสังคม โดยมีระบบแปลภาษาและคำแนะนำแบบอัจฉริยะ นอกจากนี้ การผสมผสานเทคโนโลยี AR/VR จะช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนหรือผู้ใช้อื่นในพื้นที่เสมือนจริง ซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความรู้สึกมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษา ระบบจะสามารถวิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะแบบเรียลไทม์ รวมถึงการประเมินความก้าวหน้าทางภาษาของผู้ใช้อย่างต่อเนื่อง

สรุป

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์บทความชี้ให้เห็นว่า การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันแปลภาษาอังกฤษในบริบทดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ระบบการแปลแบบเรียลไทม์ และกลไกการให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษา คลังศัพท์ และบริบทเชิงวัฒนธรรมได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป อาจลดทอนทักษะการคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจเชิงลึกของผู้เรียน

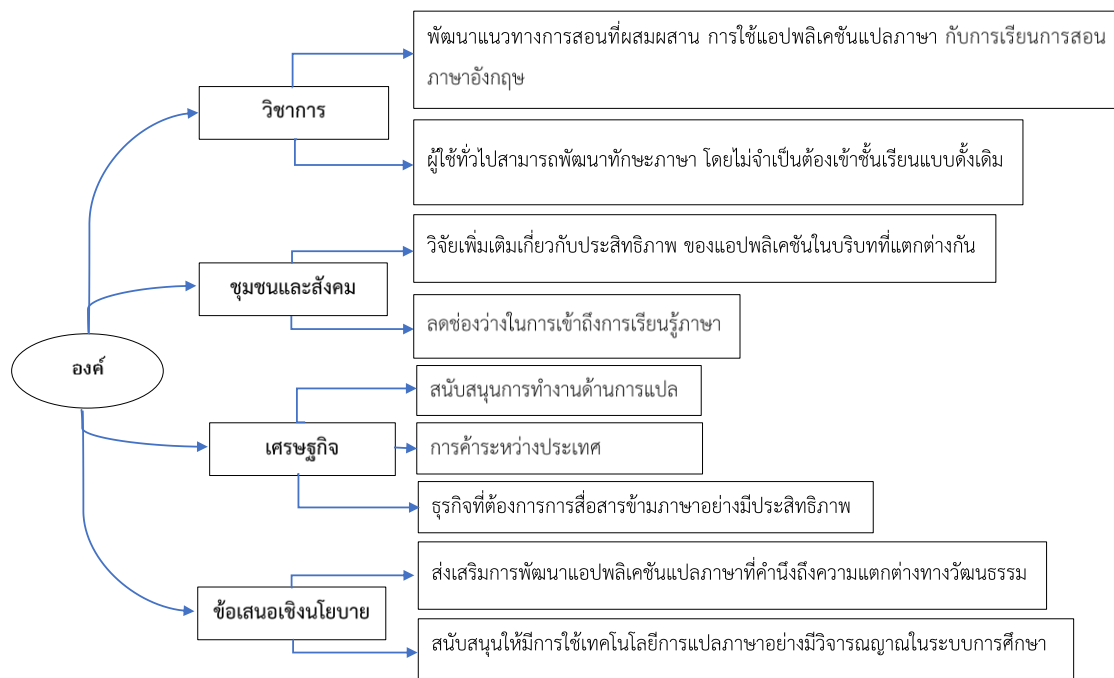
จากการสังเคราะห์พบว่า การบูรณาการแอปพลิเคชันเข้ากับกระบวนการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered Approach) เป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุด โดยผู้สอนควรใช้แอปพลิเคชันเป็นเครื่องมือเสริม พร้อมส่งเสริมทักษะการวิเคราะห์ภาษาเชิงวิพากษ์ (Critical Language Analysis) นอกจากนี้ ผู้พัฒนาแอปพลิเคชันควรปรับปรุงระบบให้รองรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความซับซ้อนของภาษา เพื่อให้เกิดความแม่นยำและเป็นธรรมชาติสูงสุด นโยบายเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา การพัฒนาศักยภาพนักแปลมืออาชีพ และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

บทความนี้ชี้ให้เห็นนัยสำคัญของแอปพลิเคชันแปลภาษาในฐานะเครื่องมือเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร่วมกับการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (NLP) ซึ่งช่วยยกระดับความแม่นยำในการแปลและปรับประสบการณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคล การสังเคราะห์เนื้อหาพบว่า การใช้แอปพลิเคชันเป็นเครื่องมือเสริมในกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered learning) เน้นการเสริมพลังให้ผู้เรียนกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายของการศึกษาเหล่านี้สะท้อนถึงประโยชน์ในหลายมิติ ได้แก่

1. ต่อผู้เรียน: ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและเฉพาะบุคคล เพิ่มความเข้าใจโครงสร้างภาษาและบริบทเชิงวัฒนธรรม
2. ต่อผู้สอน: เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการเทคโนโลยีและสนับสนุนทักษะการวิเคราะห์ภาษาเชิงวิพากษ์
3. ต่อผู้พัฒนาแอปพลิเคชัน: ชี้ให้เห็นความจำเป็นในการปรับปรุงระบบให้รองรับความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม เพิ่มความแม่นยำและความเป็นธรรมชาติในการแปล

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติคือ การบูรณาการแอปพลิเคชันแปลภาษาเข้ากับกระบวนการเรียนการสอนควรทำอย่างสมดุล ไม่พึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป และควรเสริมกลไกที่ช่วยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเรียนรู้ด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาอย่างครบถ้วนและยั่งยืนในยุคดิจิทัล ดังภาพต่อไปนี้

การถ่ายทอดและนำไปใช้ประโยชน์

ภาพที่ 1 การถ่ายทอดและการนำไปใช้ประโยชน์

เอกสารอ้างอิง

- จุฬามาศ อยู่เจริญ. (2559). การศึกษาการใช้โปรแกรมช่วยแปลในการแปลงานเฉพาะทางระหว่างผู้แปลที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อกับผู้แปลทั่วไป (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลภาษา อังกฤษและไทย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ถิรนนท์ ปานศุภวัชร. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและ ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถิรนนท์ ปานศุภวัชร และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2567). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถ การอ่าน. Silpakorn University e-Journal Social Sciences, Humanities, and Arts, 44(2), 12-25.
- บุษกร วิเศษสมบัติ จอมพงศ์ มงคลวนิช พัลลภ พิริยะสุรวงศ์ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2567). ปัญญาประดิษฐ์ (AI) : กับรูปแบบการนิเทศสมัยใหม่. Journal of Buddhist Education and Research, 10(4), 118-129.
- ปัทมา เล็กยินดี และมนัสนันท์ น้ำสมบูรณ์. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแปลความ และทักษะการตีความ เรื่องสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยรูปแบบซิปปา. Veridian E-Journal Silpakorn University Humanities, Social Sciences and Arts, 9(2), 1671-1690.

- วราภรณ์ ศรีนาราช และมณี จำปาแพง. (2564). การศึกษาการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ด้านทักษะการแปลของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 12(3), 53–64.
- สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 6(พิเศษ), 66–80.
- Dung Le. (2024). Investigating how cultural differences influence the translation process and the strategies used by translators to bridge cultural gaps. *Journal of Translation and Language Studies*, 5(3), 26–36.
- Priya Agrawal. (2024). Role of Artificial Intelligence in Teaching and Learning English Language. *International Journal for Multidisciplinary Research*, 6(3), 1-6.
- Ruchika Sinhal Kapil Gupta and Anuj Jain. (2018). Language translation for E-learning systems. *International Research Journal of Engineering and Technology (IRJET)*, 5(1), 1271–1276.
- Sai-ed, K. (2021). Enhancing Autonomous Learning Reading Comprehension by Using Augmented Reality (AR) English as a Foreign Language in (EFL) classrooms. *FOYER: The Journal of Humanities, Social Sciences, and Education*, 4(2), 410–427.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1. การจัดเตรียมต้นฉบับ

1.1 ขนาดและรูปแบบเอกสาร

- ความยาวต้นฉบับ: 8–15 หน้า รวมบทคัดย่อ รูปภาพ ตาราง และเอกสารอ้างอิง
- กระดาษ: ขนาด A4 สีตัวอักษร: ดำ ฟอนต์: TH SarabunPSK
- ระยะขอบกระดาษ: 1 นิ้ว (2.54 ซม.) ทุกด้าน
- ระยะห่างบรรทัด: 1.0
- การใช้ตัวเลข: ใช้ตัวเลขอารบิกตลอด ยกเว้นกรณีเป็นศัพท์เฉพาะที่ต้องใช้ตัวเลขไทยหรือ

สัญลักษณ์พิเศษ

- การใช้คำย่อ: ต้องใช้แบบสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) เช่น (Student centered learning)

1.2 รูปแบบหัวข้อ

- หัวข้อหลัก: ฟอนต์ขนาด 18 pt ตัวหนา ชิดซ้าย เว้นบรรทัดก่อนหัวข้อ 1 บรรทัด
- หัวข้อย่อย: ฟอนต์ขนาด 16 pt ตัวหนา ย่อจากขอบซ้าย 6 ตัวอักษร เริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 7 ย่อหน้าถัดไปเว้นระยะห่างจากย่อหน้าก่อนหน้า 3 ตัวอักษร เริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 4

1.3 ตารางและรูปภาพ

- ใช้ตาราง/รูปภาพที่คมชัด พร้อมหมายเลขกำกับ เช่น ตารางที่ 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1

- คำอธิบายต้องกระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

1.4 องค์ประกอบส่วนบนหน้าแรกของบทความ

- ชื่อเรื่อง ภาษาไทย ฟอนต์ขนาด 18 pt ตัวหนา ภาษาอังกฤษ ฟอนต์ขนาด 16 pt จัดกึ่งกลาง
- ชื่อผู้เขียน (ไม่เกิน 5 คน) ระบุชื่อ-นามสกุล โดยไม่ใส่คำนำหน้า ยกเว้นกรณีพระภิกษุ ฟอนต์ขนาด 14 pt (ภาษาไทยใช้ตัวหนา ภาษาอังกฤษใช้ตัวปกติ) ชิดขวา
- สังกัด/หน่วยงาน (ไทยและอังกฤษ) ระบุชื่อหน่วยงานที่สังกัด ฟอนต์ขนาด 14 pt (ภาษาไทยใช้ตัวหนา ภาษาอังกฤษใช้ตัวปกติ) ชิดขวา
- อีเมลผู้ติดต่อหลัก — ของ Corresponding Author เพื่อติดต่อเกี่ยวกับบทความ ฟอนต์ขนาด 14 pt ตัวปกติ ชิดขวา

2. โครงสร้างบทความ

2.1 บทความวิจัย

- บทคัดย่อ (ไทยและอังกฤษ ไม่เกิน 350 คำ) — ควรประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย (ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล) ผลการวิจัย
- คำสำคัญ (ไทยและอังกฤษ จำนวน 3–5 คำ)

- **บทนำ** (ความเป็นมาและความสำคัญ) — อธิบายปัญหา บริบท แนวคิด และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า

- **วัตถุประสงค์** — ระบุเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับชื่อเรื่อง

- **วิธีดำเนินการวิจัย** — รูปแบบของการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

- **ผลการวิจัย** — นำเสนอผลตามลำดับวัตถุประสงค์ พร้อมตาราง/กราฟประกอบ

- **อภิปรายผล** — วิเคราะห์และตีความผลการวิจัย เปรียบเทียบกับงานที่เกี่ยวข้อง และอธิบายเหตุผลที่สนับสนุนหรือขัดแย้ง

- **องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี)** — ระบุผลลัพธ์ใหม่ที่สำคัญ เช่น โมเดล แนวคิด หรือข้อค้นพบที่สามารถนำไปใช้ได้

- **สรุปและข้อเสนอแนะ** — สรุปใจความสำคัญของผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย อาจประกอบด้วยข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- **กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)**

- **เอกสารอ้างอิง** (รูปแบบ APA, นาม-ปี) — ต้องมีเฉพาะรายการที่ปรากฏในเนื้อหา

2.2 บทความวิชาการ

- **บทคัดย่อ** (ไทยและอังกฤษ ไม่เกิน 350 คำ) — ควรประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของบทความ ขอบเขตเนื้อหาและประเด็นหลัก วิธีการวิเคราะห์หรือการสังเคราะห์ (ถ้ามี) สรุปข้อค้นพบหรือข้อเสนอสำคัญ

- **คำสำคัญ** (ไทยและอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ)

- **บทนำ** — อธิบายความเป็นมา เหตุผล และความสำคัญของหัวข้อ แนวคิดและทฤษฎี

- **เนื้อหา** — จัดลำดับสาระสำคัญอย่างเป็นระบบ อาจแบ่งเป็นหัวข้อย่อยตามความเหมาะสม

- **สรุป** — รวบรวมและเชื่อมโยงประเด็นหลักทั้งหมด พร้อมอธิบายคุณค่า ความสำคัญ และแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้

- **เอกสารอ้างอิง** (APA, นาม-ปี) — ต้องเป็นรายการที่ปรากฏในบทความเท่านั้น

การอ้างอิงและบรรณานุกรม

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

1. **การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ** รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การอ้างอิงต้นเนื้อความ

ผู้แต่งคนเดียว

เอกสารภาษาไทย รูปแบบ: ชื่อ-นามสกุล/(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: ...สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหากษัตริย์ ภูมิศาสตร์ (2565) ผลการวิจัยพบว่า กิตติชัย สันทาลุนัย (2565) กล่าวว่า...

เอกสารภาษาอังกฤษ รูปแบบ: นามสกุลผู้แต่ง/(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: Keown (2010)

ผู้แต่ง 2 คน

เอกสารภาษาไทย รูปแบบ: ชื่อ-นามสกุลคนที่ 1/และชื่อ-นามสกุล คนที่ 2/(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: พระมหากษัตริย์ ภูมิสุโร และกิตติชัย สันทาลุนัย (2565) กล่าวว่า...

เอกสารภาษาอังกฤษ รูปแบบ: นามสกุลผู้แต่งคนที่1/&นามสกุลผู้แต่งคนที่ 2/(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: Hersey & Blanchard (2010)

ผู้แต่งมากกว่า 2 คน

เอกสารภาษาไทย รูปแบบ: ชื่อ-นามสกุลคนที่ 1/และคณะ/(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: วราสยะ วราษยานนท์ และคณะ (2560) ผลการวิจัยพบว่า...

เอกสารภาษาอังกฤษ รูปแบบ: นามสกุลผู้แต่งคนที่1/et al./(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: Kaiser et al. (2010)

1.2 การอ้างอิงท้ายเนื้อความ

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

พระไตรปิฎกและอรรถกถา

รูปแบบ: (ชื่อคัมภีร์/เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า)/(ชื่อหน่วยงานผู้จัดทำ/ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง: “คุณภิกษุทั้งหลาย จักร 4 ประการนี้ เป็นเครื่องเป็นไปแก่มนุษย์และ

เทวดาผู้ประกอบเป็นเครื่องที่มนุษย์และเทวดาประกอบแล้ว ย่อมถึงความเป็นผู้ใหญ่และความไพบลูในภคะทั้งหลายต่อกาลไม่นานนัก” (อง.จตุกก. 21/31/37) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

เอกสารภาษาไทย

ผู้แต่งคนเดียว

รูปแบบ: (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง/ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: (เชน นคร, 2560)

เอกสารภาษาอังกฤษ รูปแบบ: (นามสกุลผู้แต่ง/ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: (Kaiser, 2010)

ผู้แต่ง 2 คน

เอกสารภาษาไทย รูปแบบ: (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่งคนที่1/และชื่อ-นามสกุลผู้แต่งคนที่ 2/ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: (อดุลย์ คนแรง และเชน นคร, 2565)

เอกสารภาษาอังกฤษ รูปแบบ: นามสกุลผู้แต่งคนที่ 1/&นามสกุลผู้แต่งคนที่ 2/(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: (Kaiser & Baker, 2010)

ผู้แต่งมากกว่า 2 คน

เอกสารภาษาไทย รูปแบบ: (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่งคนที่ 1/และคณะ/ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: (วราสยะ วราษยานนท์ และคณะ, 2560)

เอกสารภาษาอังกฤษ รูปแบบ: นามสกุลผู้แต่งคนที่1/et al./(ปีที่ตีพิมพ์)

ตัวอย่าง: (Kaiser et al., 2010)

กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกันหรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคนให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงปีปัจจุบันมากที่สุด (ค้นพบล่าสุด)

2. เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม/บรรณานุกรม (ภาษาไทย)

1) พระไตรปิฎก อรรถกถา ทุกเล่มให้อ้างอิงท้ายเล่มด้วยรูปแบบเดียวกันดังนี้

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อพระไตรปิฎก อรรถกถา./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

_____. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

2) หนังสือ

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

พระมหาสุทนต์ อาภาภโร. (2548). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

3) บทความในหนังสือ

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน ชื่อบรรณาธิการ(บรรณาธิการ),/ชื่อเรื่อง./ (น./เลขหน้าที่อ้าง)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

พระสุกิจ สฤษดิ์โณ. (2559). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทย. ใน ปวิตร ว่องวิระ, ทฤษฎีและวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม. (น. 112). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

4) บทความในวารสาร

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ผู้แต่งคนเดียว

มัชฌาน ภูมิเจริญ. (2567). การผสมผสานความเชื่อในพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา: กรณีศึกษาประเพณีสงกรานต์ร่วมสมัย. วารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา, 3(2), 32-39.

ผู้แต่ง 2 คน

พระมหาปัญญา ปญญาสิริ และพระมหาประพนธ์ ธมมรกชิต. (2565). การใช้ภาษาในการเรียกขวัญของหมอพื้นบ้านไทย: การศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา. วารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา, 1(2), 26-32.

ผู้แต่งมากกว่า 2 คน

พระมหาภราดร ฐิติสโร พิระพล อ่อนลำเนา อดุลย์ คนแรง เกรียงศักดิ์ พลอยแสง และเชน นคร. (2567). สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ในยุครัตนโกสินทร์: วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม, 8(4), 257-267.

5) บทความในสารานุกรม

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน/ชื่อสารานุกรม/(เล่มที่อ้าง,/หน้า,/เลขหน้าที่อ้าง).

วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย (เล่ม 1, อักษร ก, น. 12-16).

6) หนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์,/วันที่/เดือน)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์,/เลขหน้า.

สุชาติ เผือกสกนธ์. (2549, 9 มิถุนายน). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, 13.

7) สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับวิทยานิพนธ์/สาขาวิชา)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

พระครูพิศิษฐ์ไพฑูริย์. (2562). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนตามแนววิถีพุทธ ในจังหวัดสมุทรสงคราม (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

8) รายงานการวิจัย

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(รายงานผลการวิจัย)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

พระมหาภุชญา กิตติโสภโณ. (2562). รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับวัยรุ่นไทยยุคใหม่ตาม หลักพุทธธรรม ผ่านกลไกการขับเคลื่อนโครงการคลินิกคุณธรรมของพระธรรมวิทยากร (รายงาน ผลการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

9) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่และเอกสารอื่น ๆ

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2566). รายงานประจำปี 2566. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

10) สัมภาษณ์

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์./ (ปีที่สัมภาษณ์, วัน เดือน)./ตำแหน่ง/[บทสัมภาษณ์].

พระอุดมสิทธินายก. (2563, 5 กุมภาพันธ์). ผู้อำนวยการหลักสูตรหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการ เชิงพุทธ [บทสัมภาษณ์].

11) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผู้แต่ง./ (ปีที่เผยแพร่)./ชื่อเรื่อง./สืบค้น วัน เดือน ปี./จาก/แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ธรรมะไทย. (2563). พระพุทธศาสนาในประเทศไทย. สืบค้น 20 มีนาคม 2563, จาก <http://www.dhammathai.org/thailand/thailand.php>

12) ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อเรื่อง./ (พ.ศ., วันที่ เดือนที่ประกาศ)./ราชกิจจานุเบกษา./เล่ม ตอน./หน้า/เลขหน้า.

ข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทและประเภทของรถ ที่ใช้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่. (2537, 13 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 111 ตอน พิเศษ 30 ง. หน้า 31.

13) หนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง./ (ปีพิมพ์, วัน เดือน)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./น. หรือ p. หรือ pp./เลขหน้า.

ไทยรัฐ. (2548, 19 เมษายน). เขียร์พระสอนศีลธรรม. ไทยรัฐ. น. 3.

3. เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม/บรรณานุกรม (ภาษาอังกฤษ)

1) Tripitaka Commentary

The name of the institution of the scriptures./ (Year)./ Title of Tripitaka./ Location:/ Publisher.

Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (1996). Thai Tripitaka. Bangkok: MCU Press.

2) Books

Author./ (Year)./ Title of the book./ (Edition ed.)./ Location:/ Publisher.

Hunt, E. K. & Lautzenheiser, M. (2015). History of Economic Thought (3rd ed.). New York: M. E. Sharpe.

Books With DOI

Ewert, A. W., Mitten, D. S., & Overholt, J. R. (2014). Outcomes and benefits. CAB International.
<https://doi.org/10.1079/9781845939199.0140>.

3) Book Articles

Author./ (Year)./ Title of the chapter./ In Editor/(Eds.),/ Title of the book/(xth/Ed.)/(pp-pp)/ Publisher.
Sparks, D. L. (2003). Environmental Soil Chemistry: An Overview. In Sparks, D. L. (Eds.),
Environmental Soil Chemistry (2nd Ed.). (pp. 1-42). Academic Press.

Book Articles With DOI

Sparks, D. L. (2003). Inorganic Soil Components. In Sparks, D. L. (Eds.), Environmental Soil
Chemistry (2nd Ed.). (pp. 47-73). Academic Press. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-656446-4.X5000-2>.

4) Encyclopedia articles

Author./ (Year)./ Title of Article./ In Title of Encyclopedia/(Pages)/ Publisher.
Wasinsarakorn, W. (2004). Psychology and Developmental Psychology. In Encyclopedia of
Education. Collected edition of specific issues, 4th rank (pp. 99-117). Thanat Printing
Co., Ltd.

5) Journal Articles

Author./ (Year)./ Title of Article./ Title of Journal,/ Volume(Issue),/ Pages-Pages.

1 and 2 author

Limprasert, P. (2022). The Research of Punishment Suspension of Buddhist Monk and Secular
of The Criminal Justice in Thailand. Journal of Social Science and Buddhistic
Anthropology, 7(11), 37-53.
Wijitwatcharak, K. & Kittirattanamongkol, N. (2022). Strategies for Developing Buddhist
Tourism Activities and Routes Dvaravati Era in Nakhon Pathom Province. Journal of
Social Science and Buddhistic Anthropology, 7(12), 617-633.

More than 2 authors

Somsree, M., Sorphobdee, W., Chamnan, T., & Poomasree, W. (2022). Model for Strengthening
in an Anti-Corruption by Activities and Buddhist Principles in Chiang Mai Province.
Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology, 7(12), 13-26.

With DOI (include DOI in the reference after the publisher name)

Baker, D. (2006). The Political Economy of Fascism: Myth or Reality, or Myth and Reality?. New
Political Economy, 11(2), 227-250. <https://doi.org/10.1080/13563460600655581>.

7) Newspaper

Author./ (YY, MM DD)./Colum Name./Title of Newspaper./Pages.

Nanuam, W. (2023, January 4). Plans proceeding for joint petroleum production with Cambodia. Bangkok Post. p. 22.

8) Thesis and Dissertations

Author./ (Year)./Title/(Doctoral or Master's thesis or dissertation)./Location:/Publisher.

Pittayawattanachai, P. (2019). An Analysis of Buddhism Propagation by using Buddhist Arts and Landscape of Cetiya-phum Monastery, Namphong District, Khonkaen (Doctoral dissertation). Ayutthaya: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

9) Unpublished and Other Documents

Author./ (Year)./Title./Location:/Publisher.

Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (2023). Annual report 2023. Phra Nakhon Si Ayutthaya: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

10) Interview

Key Informant./ (YY, DD MM)./Position./ (Interview).

Anuchid. P. (2022, 5 November). Director of the Research Institute. (Interview).

11) Website

Author./ (Year)./Title./Retrieved/MM DD, Year,/from URL address

Buddhism Meditation Triratna Find us Community. (2020). Who Was The Buddha?. Retrieved March 20, 2020, from <https://thebuddhistcentre.com/text/who-was-buddha>

การส่งต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์

ผู้เขียนสามารถส่งต้นฉบับบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ทางเว็บไซต์ของวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษาที่ <https://so11.tci-thaijo.org/index.php/jlcs> นอกจากนี้ ผู้เขียนต้องแจ้งการส่งต้นฉบับโดยส่งข้อมูลเพิ่มเติมทางอีเมลไปที่ jlcs@mcu.ac.th

กระบวนการตีพิมพ์บทความในวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารจะต้องจัดทำในรูปแบบไฟล์ Microsoft Word (*.docx) เวอร์ชัน 2010 ขึ้นไป หากต้นฉบับประกอบด้วยรูปภาพ ตาราง หรือสมการ ส่วนประกอบทั้งหมดดังกล่าวจะต้องอยู่ในรูปแบบที่สามารถแก้ไขได้ ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 8,000 คำ (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะทำการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับความถูกต้องตามรูปแบบทั่วไปของวารสาร หากไม่เป็นไปตามข้อกำหนด วารสารจะส่งต้นฉบับกลับไปยังผู้เขียนเพื่อแก้ไข เมื่อผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว ต้นฉบับจะเข้าสู่กระบวนการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) และวารสารจะแจ้งผล

การพิจารณาให้ผู้เขียนทราบว่า บทความนั้น ผ่าน ไม่ผ่าน หรือจำเป็นต้องแก้ไข การตัดสินใจรับตีพิมพ์จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์และขอบเขตที่วารสารกำหนด

สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ประเมินมีความเห็นว่าต้นฉบับจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งต้นฉบับกลับไปยังผู้เขียนเพื่อดำเนินการแก้ไข โดยวารสารจะยึดถือข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเกณฑ์หลักในการพิจารณา ทั้งนี้ หากต้นฉบับไม่ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ต้นฉบับนั้นจะไม่ได้รับการตีพิมพ์ สำหรับบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ผู้เขียนจะได้รับหนังสือรับรองการตีพิมพ์จากวารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย (8-15 หน้า)

ชื่อบทความ (ไทย) (18 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (16 pt) (ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (ไทย) (14 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (14 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (อังกฤษ) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียน (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียน (อังกฤษ) (14 pt)

Corresponding Author E-mail: ...

บทคัดย่อ (18 pt) (ไม่เกิน 350 คำ)

(16 pt) บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ระบุประเภทของวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

คำสำคัญ: 3-5 คำ (16 pt) เช่น วรรณกรรม, ภาษา, พหุวัฒนธรรม

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) แปลให้ตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: Literature, Language, Multiculturalism

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า และเขียนให้ครอบคลุมทุกประเด็น)

(16 pt) เขียนให้ครอบคลุม 5 หัวข้อ ได้แก่ 1. รูปแบบของการวิจัย 2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ)

(16 pt) กล่าวถึงปัญหาที่นำมาส่งการวิจัย ให้ตรงประเด็นกับเรื่องที่วิจัยและเชื่อมโยงกับพื้นที่วิจัย ปัญหานั้นเป็นปัญหาที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและต้องการได้รับการแก้ไข นำเสนอผลงานวิจัยที่ผู้อื่นได้เคยศึกษาไว้แล้ว พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

(16 pt) ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้และหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

(16 pt) สรุปเพื่อเชื่อมโยงไปสู่คำถามและวัตถุประสงค์การวิจัย.....

วัตถุประสงค์การวิจัย (18 pt)

1. (16 pt).....

2. (16 pt).....

3. (16 pt).....

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16 pt) เขียนให้ครอบคลุม 5 หัวข้อ ได้แก่ 1. รูปแบบของการวิจัย 2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 5. การวิเคราะห์ข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ).....

ผลการวิจัย (18 pt) (เขียนให้ครบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้)

(16 pt) ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ทุกข้อ.....

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ)

ที่มา: ... (ถ้ามี)

(16 pt) คำอธิบายใต้ภาพ (ถ้ามี).....

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

(16 pt) คำอธิบายตาราง.....

อภิปรายผล (18 pt)

(16) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด.....

องค์ความรู้ใหม่ (18 pt) (ถ้ามี)

(16) ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

สรุปและข้อเสนอแนะ (18 pt)

(16) สรุปผลการวิจัยทั้งหมดที่สำคัญ สั้น ๆ กระชับ ได้ใจความ.....

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (16 pt) (ถ้ามี)

(16).....

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ (16 pt) (ถ้ามี)

(16).....

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป (16 pt) (ถ้ามี)

(16).....

กิตติกรรมประกาศ (18 pt) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีชื่อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์) (ถ้ามี)

(16 pt) ขอขอบคุณแหล่งทุน และควรระบุเลขที่สัญญาทุนวิจัย ตัวอย่าง เช่น ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2563 และข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย เรื่องการพัฒนาศูนย์ประสานงานเครือข่ายความเข้มแข็งทางจิตปัญญาของผู้สูงอายุตามหลักพุทธธรรม

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) รูปแบบการอ้างอิงท้ายเรื่องใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบ American Psychological Association (APA) จำนวนการอ้างอิงในเนื้อหาและท้ายเรื่องต้องตรงกัน

ธรรมะไทย. (2563). พระพุทธศาสนาในประเทศไทย. สืบค้น 20 มีนาคม 2563, จาก <http://www.dhammathai.org/thailand/thailand.php>.

มัทวาน ภูมิเจริญ. (2567). การผสมผสานความเชื่อในพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา: กรณีศึกษาประเพณีสงกรานต์ร่วมสมัย. วารสารภาษาและวัฒนธรรมศึกษา, 3(2), 32-39.

พระครูพิศิษฐ์ไพฑูริยา. (2562). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนตามแนววิถีพุทธในจังหวัดสมุทรสงคราม (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาภุชญา กิตติโสภโณ. (2562). รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับวัยรุ่นไทยยุคใหม่ตามหลักพุทธธรรม ผ่านกลไกการขับเคลื่อนโครงการคลินิกคุณธรรมของพระธรรมวิทยากร (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาสุทนต์ อาภากร. (2548). เครือข่าย: ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิสิษฐ์ไทยออฟเซต.

พระอุดมสิทธินายก. (2563, 5 กุมภาพันธ์). ผู้อำนวยการหลักสูตรหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ [บทสัมภาษณ์].

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย (เล่ม 1, อักษร ก, น. 12-16).

สุชาติ เผือกสกนธ์. (2549, 9 มิถุนายน). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น. 13.

Buddhism Meditation Triratna Find us Community. (2020). Who Was The Buddha?. Retrieved March 20, 2020, from <https://thebuddhistcentre.com/text/who-was-buddha>.

James, C. (2013). Office markets & public policy. Wiley.

Sample of Original Research Article Preparation (English) (8-15 Pages)

NAME OF RESEARCH ARTICLE (18 pt) (CAPITAL LETTER)

Name and Last name of main author, co-authors (14 pt)

Affiliation of the main author (14 pt)

Corresponding Author E-mail: ...

Abstract (18 pt) (Not more than 350 words)

(16 pt) Objectives of this research were: 1.....2.....
.....and 3..... Populations and sample, research tools, Data collection...
..... Data analysis, Statistics used for data analysis.....
ผลการวิจัยพบว่า.....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: Literature, Language, Multiculturalism

Introduction (18 pt) (should not be more than 4 paragraphs)

(16pt) mention background of the research topic with brief history as how the topic develops with correct references.....

(16 pt) mention problems leading to research directly to the point of the research and relate the matter to locations in which research is conducted on the common problems generally accepted and want them to be solved.....

(16 pt) Review related at least 2 concepts and theories to be used as guideline for the research and/or theories related to the research topic with correct references of data sources.....

(16 pt) Conclude to connect the matters to research questions and objectives of the research.....

Research Objectives (18 pt)

- 1..... (16 pt).....
- 2..... (16 pt).....
- 3..... (16 pt).....

Methodology (18 pt)

(16 pt) Write to comprehensively cover the following five components: 1. Research Design 2. Population, Sample, and Key Informants 3. Research Instruments (both quantitative and qualitative) 4. Data Collection (both quantitative and qualitative) and 5. Data Analysis (both quantitative and qualitative).

Results (18 pt) (Present to cover all set objectives)

(16 pt) results of the research answer all objectives.

Figure 1: (Name of the figure)

Source: mention the name of the source (if any)

(16 pt) Figure captions (if any).

Table 1 (Name of table (if any))

(16 pt) Table explanation.....

Discussion (18 pt)

(16) The discussion should be presented in a narrative form that demonstrates the connections between the research findings, the conceptual framework, and previous studies. Rather than listing points separately, the analysis should emphasize the interrelationships among all studied variables, highlighting how the results align with, diverge from, or extend the existing body of knowledge.....

Body of knowledge (18 pt) (if any)

(16 pt) Point out the body of knowledge or achievement from the research work. Synthesize the knowledge in form of a model/. Model structure that is concise and easy to understand.....

Conclusion and Recommendations (18 pt) (if any)

(16) Summarize the key research findings in a clear, concise, and comprehensive manner.....

Policy Recommendations (16 pt) (if any)

(16).....

Operational Recommendations (16 pt) (if any)

(16).....

Recommendations for Next Research (16 pt) (if any)

(16).....

Acknowledgement (18 pt) (Put in the article in case the researcher was given funds to conduct research or the title of the article is not matched with the title of the research or the thesis) (if any)

(16 pt) Write the appreciation note to the funding source. The author should indicate the grant contract number of the research, for example, "I would like to express my deepest appreciation for funding resource from National Research Council Of Thailand, the fiscal year 2016, and I am also grateful for the data from a research task on The Coordination Centre Development for Contemplative Strengthening of Elders according to Buddhism.

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) Format of reference is name-year as of American Psychological Associate.....
.....(APA) References in contents and at the end must be consistent.....
.....
.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ (8-15 หน้า)

ชื่อบทความ (ไทย) (18 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt) (ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (ไทย) (14 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (14 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (อังกฤษ) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (14 pt)

Corresponding Author E-mail: ...

บทคัดย่อ (18 pt) (ไม่เกิน 350 คำ)

(16 pt)

คำสำคัญ: 3-5 คำ (16 pt) เช่น วรรณกรรม, ภาษา, พหุวัฒนธรรม

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) แปลให้ตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: Literature, Language, Multiculturalism

บทนำ (18 pt)

(16 pt) อธิบายความเป็นมา เหตุผล และความสำคัญของหัวข้อ แนวคิดและทฤษฎี

เนื้อหา (18 pt)

(16 pt) จัดลำดับสาระสำคัญอย่างเป็นระบบ อาจแบ่งเป็นหัวข้อย่อยตามความเหมาะสม

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ)
ที่มา: ... (ถ้ามี)

(16 pt) คำอธิบายใต้ภาพ (ถ้ามี)

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

(16 pt) คำอธิบายตาราง

สรุป (18 pt)

(16 pt)

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) รูปแบบการอ้างอิงท้ายเรื่องใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบ American Psychological Association (APA) จำนวนการอ้างอิงในเนื้อหาและท้ายเรื่องต้องตรงกัน

Sample of Original Academic Article Preparation (English) (8-15 Pages)

NAME OF ACADEMIC ARTICLE (18 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (14 pt)

Affiliation of the main author (English) (14 pt)

Corresponding Author E-mail: ...

Abstract (18 pt) (Not more than 350 words)

(16 pt).....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: Literature, Language, Multiculturalism

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) consistent with Thai abstract.....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: Literature, Language, Multiculturalism

Introduction (18 pt)

(16 pt) Explain the background, rationale, and significance of the topic, including the underlying concepts and theories.....

Content (18 pt)

(16 pt) Organize the key content systematically with subsections divided as appropriate.....

Figure 1: (Name of the figure)

Source: mention the name of the source (if any)

(16 pt) Figure captions (if any)

Table 1 (Name of table) (if any)

(16 pt) Table explanation

Conclusion (18 pt)

(16 pt)

References (18 pt)

(16 pt) The reference list must follow the **name-year citation style** in accordance with the *American Psychological Association (APA) guidelines*. The number of citations in the text and in the reference list must be consistent.

